

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “อาสง”
DIRECTING OF PHOTOGRAPHY IN DRAMA SHORT FILM
TITLED “AHONG, ON THE OTHER HAND”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “อาฮง”
DIRECTING OF PHOTOGRAPHY IN DRAMA SHORT FILM
TITLED “AHONG, ON THE OTHER HAND”

นายบุญญพัฒน์ ภูตระกูล
Mr. PUNYAPAT PHOOTRAKOOK

ภาควิชาศิลปะการละคร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 31.พ.ค. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชมพัทธ์ พัทธวิชัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “อาฮง”

DIRECTING OF PHOTOGRAPHY IN DRAMA SHORT FILM TITLED
“AHONG, ON THE OTHER HAND”

ชื่อ นายบุญญพัฒน์ ภูตระกูล

รหัสประจำตัว 57020359

สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2560

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชมพัทธ์ พชรวิชญ์

บทคัดย่อ

การกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “อาฮง” เริ่มต้น มาจากการที่ข้าพเจ้ามี ความสนใจในการถ่ายภาพยนตร์ด้วยแสงธรรมชาติ เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าการใช้แสงไฟประดิษฐ์ ไม่อาจ ทำให้แสงที่จัดนั้นดูสวยไปกว่าแสงแดดจากธรรมชาติจริงๆ ได้เลย ข้าพเจ้าจึงสนใจถ่ายทอดการกำกับภาพผ่านภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่จะไปถ่ายทำในสถานที่ที่ต้องพึ่งพาแสงจากธรรมชาติเป็นหลัก เช่น ป่าดิบชื้น แก่งน้ำ บ้านไม้ สวนไร่ ในจังหวัดบึงกาฬ ที่ซึ่งความเจริญยังเข้ามาพัฒนาได้ไม่เต็มที่ จึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะถ่ายทอดสถานที่แห่งนี้ ออกมาให้ดูสมจริงและสวยงามด้วยแสงธรรมชาติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญรูปภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตโครงการ	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
1. คั่นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	2
2. บทภาพยนตร์.....	3
3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์.....	3
4. การถ่ายทำภาพยนตร์.....	3
5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2	5
การคั่นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	5
ตำนาน ความเชื่อของแก่งอาง	5
1. ตำนานบ้านอาง	5
2. แก่งอาง เมืองหลวงแห่งพญานาค.....	6
3. การเปลี่ยนแปลงสำคัญ.....	7

การดำเนินชีวิตและสังคมในจังหวัดบึงกาฬ	9
สภาพปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬ	10
บันทึกคนที่เคยใช้ชีวิตอยู่ที่บุงคล้าและบทสัมภาษณ์	10
ความสัมพันธ์ระหว่างเมืองกับชนบทในสังคมไทยปัจจุบัน	11
วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำข้อมูลมาใช้	13
ภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ.....	14
The Beguiled (2017).....	15
RUIN (2013).....	15
Still In The Cage (2016).....	16
เทคนิคในการกำกับภาพ.....	16
1. Mise en Scene.....	16
2. องค์ประกอบด้านแสงและเงา (Lights and Shadows).....	17
การถ่ายภาพแบบ Day for Night.....	18
บทที่ 3	21
บทภาพยนตร์	21
ประเด็น (Theme)	21
ประโยคขาย (Log line)	21
โครงเรื่อง (Plot).....	21
โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	22
บทภาพยนตร์ (Screenplay)	24
บทภาพยนตร์เรื่อง Ahong, on the other hand	25
บทที่ 4.....	36
การสร้างสรรคงานภาพยนตร์.....	36
การเตรียมการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production).....	36

สถานที่ถ่ายทำ (Location).....	36
การจำลองมุกกล้อง.....	42
ขั้นตอนในการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production).....	46
อุปกรณ์ในการถ่ายทำ.....	46
การจัดองค์ประกอบในพื้นที่ว่าง.....	48
การเคลื่อนกล้อง.....	49
การจัดแสง.....	52
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post Production).....	57
การตัดหยาบ (Rough Cut).....	57
การตัดแบบละเอียด (Fine Cut).....	57
การแก้สี (Color Grading).....	58
การผสมเสียงและการออกแบบเสียง (Sound Mixing & Sound Score).....	59
บทที่ 5.....	61
บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	61
บทสรุปการทำงาน.....	61
ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	64
ประวัติผู้วิจัย.....	73

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The Beguiled (2017).....	15
ภาพที่ 2.2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Ruin (2013).....	15
ภาพที่ 2.3 ภาพจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง Still In The Cage (2016).....	16
ภาพที่ 2.4 ภาพการถ่าย Day for night.....	19
ภาพที่ 4.1 ภาพถ่ายภายนอกบ้าน.....	37
ภาพที่ 4.2 ภาพถ่ายภายในบ้านบริเวณโต๊ะเย็บผ้า.....	37
ภาพที่ 4.3 ภาพถ่ายภายในบ้านบริเวณห้องครัว.....	38
ภาพที่ 4.4 ภาพถ่ายภายในบ้านบริเวณตู้เก็บของ.....	38
ภาพที่ 4.5 ภาพร้านขายของชำ.....	39
ภาพที่ 4.6 ภาพบริเวณถนน.....	39
ภาพที่ 4.7 ภาพถ่ายป่าจ.นครนายก.....	40
ภาพที่ 4.8 ภาพถ่ายแก่งอางของจริง.....	41
ภาพที่ 4.9 ภาพถ่ายแก่งบริเวณใกล้เคียง.....	41
ภาพที่ 4.10 ภาพการจำลองมุกกล้องฉากเย็บผ้า.....	42
ภาพที่ 4.11 ภาพการจำลองมุกกล้องฉากกรีดยาง.....	42
ภาพที่ 4.12 ภาพการจำลองมุกกล้องฉากเก็บผ้า.....	43
ภาพที่ 4.13 ภาพการจำลองมุกกล้องฉากขโมยรถ.....	43
ภาพที่ 4.14 ภาพการจำลองมุกกล้องฉากนอนพัก.....	43
ภาพที่ 4.15 ภาพการจำลองมุกกล้องฉากข้างบ้าน.....	44
ภาพที่ 4.16 ภาพการจำลองมุกกล้องฉากเดินเข้าป่า.....	44

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.17 ภาพการจำลองมุมมองกล้องจากเดินเข้าป่า.....	44
ภาพที่ 4.18 ภาพการจำลองมุมมองกล้องจากแก่งอาซง.....	45
ภาพที่ 4.19 ภาพการจำลองมุมมองกล้องจากแก่งอาซง.....	45
ภาพที่ 4.20 ภาพกล้อง Sony A7S II.....	46
ภาพที่ 4.21 ภาพ Adapter Lens.....	46
ภาพที่ 4.22 ภาพเลนส์ Carl Zeiss contax.....	47
ภาพที่ 4.23 ภาพ ND filter Tiffen และ Step Ring.....	47
ภาพที่ 4.24 ภาพ Lanparte shoulder rig.....	47
ภาพที่ 4.25 ขาตั้งกล้อง Miller DS-30.....	47
ภาพที่ 4.26 ภาพตัวอย่างการใช้พื้นที่ว่างด้านบน (Head Room) ในภาพยนตร์.....	48
ภาพที่ 4.27 ภาพจากฉากที่ใช้การตั้งกล้องนิ่ง (Static) ในภาพยนตร์.....	49
ภาพที่ 4.28 ภาพฉากบนรถในภาพยนตร์.....	49
ภาพที่ 4.29 ภาพการติดตั้งผ้าดำกันแสง.....	50
ภาพที่ 4.30 ภาพการติดตั้งผ้าดำกันแสง.....	50
ภาพที่ 4.31 ภาพการใช้งานผ้าดำกันแสง.....	50
ภาพที่ 4.32 ภาพฉากการ Dolly – in ในภาพยนตร์.....	51
ภาพที่ 4.33 ภาพฉากการเดินในภาพยนตร์.....	51
ภาพที่ 4.34 ภาพฉากที่ใช้เทคนิค Long Take.....	52
ภาพที่ 4.35 ภาพ Reflect กลม.....	53
ภาพที่ 4.36 ภาพผ้าดำขนาด 3x3 เมตร.....	53
ภาพที่ 4.37 ภาพ C-Stand.....	53
ภาพที่ 4.38 ภาพ ไฟLEDขนาดเล็ก.....	53

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.39 ภาพฉากในบ้านจากภาพยนตร์.....	54
ภาพที่ 4.40 ภาพฉากกลางคืนในภาพยนตร์.....	55
ภาพที่ 4.41 ภาพฉากกลางแจ้งในภาพยนตร์.....	56
ภาพที่ 4.42 ภาพการตัดหยาบ (Rough Cut) ในโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC.....	57
ภาพที่ 4.43 ภาพการตัดแบบละเอียด (Fine Cut) ในโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC.....	58
ภาพที่ 4.44 ภาพก่อนและหลังการแก้ไขสี (Color Grading).....	58
ภาพที่ 4.45 ภาพก่อนและหลังการแก้ไขสี (Color Grading).....	59
ภาพที่ 4.46 ภาพก่อนและหลังการแก้ไขสี (Color Grading).....	59
ภาพที่ 4.47 ภาพขั้นตอนการผสมเสียง.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากความสนใจร่วมของข้าพเจ้าในการกำกับภาพในภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต โดยการถ่ายทอดความไม่ศิวิไลซ์ของสังคม สภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ไม่ได้รับการพัฒนา ในมุมมองของคนที่อยู่นอกพื้นที่และได้เข้ามาอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ ด้วยเทคนิคการถ่ายภาพยนตร์การเดินทางไปถ่ายในต่างจังหวัด เพื่อวัดความสามารถของข้าพเจ้าในการควบคุมงานกำกับภาพ โดยจะเป็นการทำงานในแบบที่ไม่คุ้นชินมาก่อนและท้าทายศักยภาพของข้าพเจ้าและทีม

โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องเล่าของแก๊งน้ำแห่งหนึ่งในจังหวัดบึงกาฬซึ่งเป็นที่ที่เคยมีศพไหลวนมาติดที่นี้มากที่สุดจนชาวบ้านต่างพากันเชื่อว่าหากหาศพคนที่ตกน้ำเสียชีวิตในแม่น้ำโขงไม่เจอให้มารอดักที่แก่งนี้เพราะศพจะไหลวนที่นี้และไปไหนไม่ได้อีกในขณะเดียวกันจังหวัดบึงกาฬเป็นจังหวัดใหม่ไกลปืนเที่ยงที่ยังไม่เคยมีใครหยิบยกประเด็นสังคมของคนในพื้นที่นี้มาเล่าอย่างจริงจังเนื่องจากคนที่นี่เองก็ต่างเชื่อว่าพื้นที่ของเขาจะนำมาซึ่งความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมได้ดีในไม่ช้าแม้ในความเป็นจริงที่นี้ยังมีอีกหลายอย่างที่ระบบการดูแลจากภาครัฐบาลยังเข้าไม่ถึงข้าพเจ้าจึงอยากนำประเด็นความเชื่อของคนในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬและความเชื่อของแก๊งอาชงมาเป็นนัยยะสำคัญของการดำเนินเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งที่ไม่รู้จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่และความเชื่อแบบไหนที่จะทำให้สิ่งที่เราต้องการเกิดขึ้นจริง ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กสาวอายุสิบเจ็ดปีที่ใช้ชีวิตตัวคนเดียวดูแลรีสอร์ทในจังหวัดบึงกาฬเนื่องจากอุบัติเหตุจากการจมน้ำเสียชีวิตของผู้เป็นแม่ในแม่น้ำโขงทำให้ช่วงเวลานั้นเธอต้องดูแลธุรกิจของครอบครัวและติดตามความคืบหน้าของคดีไปพร้อมๆกันหลายเดือนผ่านไปเจ้าหน้าที่ยังหาศพผู้เสียชีวิตไม่พบเด็กสาวไม่สามารถทนรอคอยการทำงานจากเจ้าหน้าที่อีกต่อไปได้ เธอจึงตัดสินใจออกตามหาศพด้วยตัวเอง โดยใช้ความเชื่อจาก แก๊งอาชงที่เหลื่ออยู่มาเป็นเดิมพัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสร้างความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์แนวชีวิต
2. เพื่อให้ผู้ชมได้ขบคิดเกี่ยวกับรูปแบบของความเชื่อในแง่มุมต่างๆ
3. เพื่อศึกษาการกำกับภาพในพื้นที่ที่ใช้แสงธรรมชาติเป็นหลักในภูมิประเทศของจังหวัด

บึงกาฬ

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ดราม่า ความยาวประมาณ 20 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัลในอัตราส่วน 16 : 9 ความละเอียด 1080p

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต มีการดำเนินเรื่องที่เปรียบเปรยถึงสองบริบท ที่มีความคิดความเชื่อแตกต่างกัน โดยบริบทแรกจะเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเจ้าหน้าที่กับคนในพื้นที่และบริบทที่สองเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ระหว่างคนดูหนังเรื่องนี้กับคนในพื้นที่เอง เพื่อให้เรื่องนำไปสู่การตั้งคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความเชื่อของบทบาท หน้าที่ที่แตกต่างกันของคนในสังคม

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล
 - 1.1 ศึกษาเรื่องราวความเชื่อของแก่งอาง
 - 1.2 ศึกษาวิถีการดำเนินชีวิตและสังคมในจังหวัดบึงกาฬ
 - 1.3 ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลในพื้นที่
 - 1.4 ศึกษาการกำกับภาพจากภาพยนตร์ The Beguiled (2017)
 - 1.5 ศึกษาการกำกับภาพจากภาพยนตร์ Ruin (2013)
 - 1.6 ศึกษาการกำกับภาพจากภาพยนตร์สั้น Still In The Cage (2016)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. บทภาพยนตร์

2.1 เขียนโครงเรื่องย่อ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาเป็นแนวทางในการพัฒนาโครงเรื่อง

2.2 นำโครงเรื่องย่อมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ร่างแรก

2.3 ปรับปรุงและแก้ไขบทภาพยนตร์

2.4 เขียนบทภาพยนตร์ร่างสุดท้ายให้สมบูรณ์

3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์

3.1 คัดเลือกนักแสดงตามบทบาทในภาพยนตร์

3.2 หาสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสมตามบทภาพยนตร์

3.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากและเครื่องแต่งกาย

3.4 จัดเตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำตามลักษณะภาพที่ต้องการ

3.5 วางกำหนดการในการถ่ายทำภาพยนตร์

4. การถ่ายทำภาพยนตร์

4.1 วางแผนการถ่ายทำพร้อมทีมงาน

4.2 นัดนักแสดงและทีมงานตามกำหนดการในการถ่ายทำ

4.3 ถ่ายทำภาพยนตร์ตามกำหนดการ

5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

5.1 ลำดับภาพแบบหยาบให้สามารถเล่าเรื่องได้ตามบทภาพยนตร์

5.2 ปรับปรุงและแก้ไขในการลำดับภาพขั้นสุดท้าย

5.3 ลำดับเสียงให้สอดคล้องกับการลำดับภาพ

5.4 แก้ไขสีของภาพให้สอดคล้องกับอารมณ์และเรื่องราวของภาพยนตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ชมได้รับความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ชีวิต
2. ผู้ชมได้รู้จักขบคิดเกี่ยวกับความความเชื่อในแง่มุมต่างๆที่นำไปสู่การตัดสินใจในชีวิต
3. ภาพที่ถ่ายทำออกมาสมจริงและสามารถเล่าเรื่องที่สร้างอารมณ์ความเศร้ากับความสลับใน

ขณะเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้ ต้องถูกเล่าผ่านความเชื่อของแก๊งน้ำอาสง จ.บึงกาฬ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริงสมัยอดีตกาล แต่ยังคงถูกส่งผ่านต่อจนกลายเป็นความคิดของผู้คนที่อยู่บริเวณนั้น เหตุการณ์ที่ว่าจึงถูกปรุงแต่งและนำมาซึ่งเรื่องราวความลึกลับในการตัดสินใจออกไปตาม หาดศพ แม่ตัวเอง โดยมีอุปสรรคเป็นเพียงแคลมปากของคน

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นต้องค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ในภูมิภาคประเทศที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางธรรมชาติเป็นหลักการสื่อความหมายด้วยเรื่องของความหวังที่แฝงไปด้วยความกลัวให้ออกมาเป็นภาพ การศึกษาพื้นที่ใน จ.บึงกาฬเบื้องต้นนำมาใช้ออกแบบการกำกับภาพ การหาข้อมูลอ้างอิงจากภาพยนตร์ที่มีเทคนิคใกล้เคียง

ตำนาน ความเชื่อของแก๊งอาสง¹

1. ตำนานบ้านอาสง

ชาวบ้านอาสง เป็นกลุ่มลาวพวน ที่อพยพโยกย้ายข้ามน้ำโขงมาจากบ้านนาเยียมเมืองหอ เมืองโอง จากแถบบ้านสองคอน บ.กล้วย ในบริเวณน้ำจี้บ แถบเมืองหมอกเมืองเชียงแสน เมืองเชียงรุ่ง เมืองเชียงตุง เมืองเชียงคำ และเมืองต่าง ๆ ตำบลลำแม่น้ำโขง และลำน้ำซัน จากแขวงบริคำไชยประเทศลาว ในปัจจุบัน

เมื่อประมาณปีพ.ศ. 2377 ครอบครัวของท้าวคำพา ลูกชายของเจ้าเมืองหมอก (ประเทศ ลาว) ได้อพยพข้ามแม่น้ำโขงมาตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณแก๊งอาสง ติดกับปากห้วยอาสงในปัจจุบัน เพราะเห็นว่า

¹ Oknation. ตำนานแก๊งอาสง[ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/okj/2011/11/14/entry-2>

บริเวณนี้มีพืชพันธุ์ธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำ มีปลาชุกชุม และมีพื้นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชไร่ พืชสวน และการทำนา ต่อมาเมื่อญาติพี่น้องเดินทางกันมาอยู่มากขึ้น จึงตั้งหมู่บ้านชื่อว่า “บ้านอาสง” โดยสันนิษฐานว่าคงจะเรียกชื่อบ้านตามแหล่งที่อยู่เดิม คือภูโอง

ส่วนอีกตำนานหนึ่งเล่าว่า หลักศึกปราบฮ่อที่เมืองหนองคาย มีเงินฮ่อสองพี่น้องล่องแพหนีมาตามลำน้ำโขง พอมาถึงบริเวณแก่งอาสงนี้ แพเกิดแตกผู้เป็นน้องชายเสียชีวิต จึงเรียกชื่อนี้ว่า อาสง เช่นกัน

ชาวบ้านอาสง ประกอบอาชีพสำคัญคือ การทำสวนยางพาราและนาข้าว มีการปลูกยางพารามากถึง 95 % ของประชากรในหมู่บ้านทั้งหมด แต่ก่อนชาวบ้านจะทำนาและปลูกมันสำปะหลัง แต่ปัจจุบันเหลือเพียงยางพาราและข้าว หมู่บ้านแห่งนี้จึงถือว่ามีเศรษฐกิจที่ดีมากอีกแห่งหนึ่ง และมีอาชีพประมงควบคู่ไปด้วย

หมู่บ้านตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขง มีจุดเด่นคือ มีก้อนหินขนาดใหญ่วางระเกะระกะอยู่บริเวณทั่วไปบริเวณวัดอาสง ซึ่งเป็นวัดประจำหมู่บ้าน มีเพียงแห่งเดียวในเขตริมโขงแห่งนี้ นับตั้งแต่แม่น้ำโขงวกเข้าวกเข้าเขตภาคอีสานของไทยที่มีระยะทางกว่าเจ็ดร้อยกิโลเมตร

2. แก่งอาสง เมืองหลวงแห่งพญานาค

บริเวณแก่งอาสง นับเป็นจุดที่ลึกที่สุดของแม่น้ำโขง ด้วยเป็นช่วงที่แม่น้ำโขงไหลและตีโค้งเป็นเว็กร้าง ก่อนที่จะไหลตรงเป็นช่องแคบทำให้น้ำไหลตื้น รวมถึงเป็นบริเวณที่ลำน้ำสาขาหลายแห่งไหลลงลงมาเช่น ปากน้ำงึม ปากห้วยเต่า จึงทำให้กระแสน้ำแรงมากขึ้น ก่อนที่จะไหลเข้าช่วงที่แม่น้ำโขงเริ่มกว้างขึ้น และมีดอนอยู่ห่างออกไปประมาณ 1 กิโลเมตร ทำหน้าที่ชะลอกระแสน้ำที่ไหลหลากมา ประกอบกับสภาพนิเวศใต้น้ำที่มีความลึกมากถึง 200 เมตรและเป็นโพรงถ้ำขนาดใหญ่ จึงทำให้เกิดกระแสน้ำวนเป็นวงกว้าง เศษซากไม้ต่างๆ ที่ไหลมากับแม่น้ำโขง จึงลอยวนมาติดอยู่บริเวณนี้เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านเล่าว่า หากมีคนตายบริเวณทางตอนเหนือของน้ำ ก็ต้องมารอรับศพบริเวณนี้ได้เลย พอถึงฤดูแล้งน้ำลดลง แก่งหินขนาดใหญ่ต่างๆ ก็จะมีน้ำขึ้นขึ้นมา แต่ไม่สามารถที่จะเดินข้ามไปยังฝั่งทางประเทศลาวได้ เพราะน้ำที่ลึกมากนั่นเอง

มีคนเฒ่าคนแก่เคยวัดโดยใช้เชือกผูกกับก้อนหินหย่อนลงไปวัดได้ 98 วา ชาวบ้านเชื่อว่าบริเวณใต้น้ำที่แก่งอาสงมีถ้ำขนาดใหญ่รูทะลุถึงที่ฝั่งลาวด้านหลังภูงู ในประเทศลาว เป็นภพหรือเมืองหลวงของพญานาค บางวันคนเฒ่าคนแก่บอกว่า บริเวณ แก่งอาสง จะมีลักษณะเหมือนงูขนาดใหญ่ว่ายเข้ามาจากฝั่งไทยไปยังฝั่งลาว ในลักษณะตรงน้ำแตกเป็นฟอง

ส่วนฝั่งตรงข้ามกับแก่งอาสงในเขตประเทศลาว มีพระธาตุพระนอน ซึ่งเป็นวัดป่าของหมู่บ้านฝั่งลาว พ่อใหญ่ผืนเล่าว่าสมัยก่อนมีชาวบ้านจะนำของดีและพระไปร่วมสร้างพระธาตุ พนม และเดินทางมาถึงบริเวณนี้ แต่ได้ยินข่าวว่า พระธาตุพนมสร้างเสร็จแล้ว จึงเอาของดีและพระวางไว้บนโขดหินริมโขงแห่งนั้น โดยเอาหินมาวางทับไว้ จนกลายเป็นพระธาตุ ต่อมาจึงมีการสร้างพระธาตุครอบไว้ และมีเรื่องเล่า

ว่า มีพระพุทธรูปปางไสยาสน์อยู่องค์หนึ่งริมแม่น้ำโขงและในวันขึ้น 15 ค่ำ จะมีเหล่าวิญญาณต่าง ๆ มาทำเสียงไม่เหมือนเสียงมนุษย์มาชุมนุมกันทำพิธีกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

พ่อเฒ่า อุ่นหล้า อัครมนตรี อายุ 91 ปี อยู่บ้านเลขที่ 435 คัมวัดศรีคุณเมือง อำเภอ เมือง จังหวัดหนองคาย เล่าว่าในสมัยหนุ่ม ๆ เคยเป็นนายท้ายเรือที่ล่องเรือไปมาระหว่างหนองคาย-บึงกาฬ เมื่อถึงฤดูน้ำเต็มตลิ่ง เมื่อผ่านมาถึงแก่งอาฮง บริเวณที่เรียกว่า “สะดือแม่น้ำโขง” จะเห็นสิ่งประหลาดมองห่างจากเรือประมาณ 1 กิโลเมตร มีต้นตาลขนาดใหญ่ ไม่มีใบโผล่ขึ้นมาจากริมน้ำ ราว ๆ 2 เมตร มีละอองน้ำเป็นฝอย ๆ รอบ ๆ ต้นตาลสีดำนัน แต่เมื่อเดินเรือเข้าไปใกล้ ๆ จะไม่มีอะไร ทำให้ผู้คนที่เดินทางตามลำน้ำ เมื่อผ่านบริเวณนี้ก็จะนำพวกหมากพลู เหล้าขาว โยนลงไปในน้ำเพื่อเป็นการ เช่นไหว้เจ้าที่เจ้าทาง และบริเวณแก่งอาฮงมีความประหลาดอีกประการคือ ศพจะไหลไม่พ้นแก่งอาฮง เมื่อมีคนหรือศพตกลงในแม่น้ำโขงเหนือแก่งอาฮงไม่ว่าที่ใด ถ้าหากศพไม่พบ จะหาพบได้ที่นี้ คือ แก่งอาฮง

ส่วนอีกตำนานที่คล้ายกันคือ ผู้เฒ่าผู้แก่ทางลาวในสมัยโบราณ เคยมุดน้ำลงไปใต้บาดาล ไปเจอเมืองพญานาค ที่มีพญานาคสององค์เป็นผู้ปกครองรักษาเมืองและพระพุทธรูปสวยงามมากมายอยู่ใต้น้ำ และบอกว่าห้ามให้ใครลงมาลักขโมยไปเพราะจะมีอันเป็นไป ส่วนผู้ใหญ่เทศักดี ผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบันเล่าว่า เมื่อสามปีก่อนเคยฝันว่า เดินลงจากบริเวณดอนปู่ตาของหมู่บ้านซึ่งอยู่ริมน้ำลงไปใต้น้ำโขง ที่นั้นมีเมืองมีหมู่บ้านที่สงบมาก ลักษณะบ้านเป็นหลังคามุงจาก แต่ไม่ค่อยพบเจอคน แต่มีพระพุทธรูปมากมายสีทองเหลืองอร่ามมากเช่นกัน

บริเวณสะดือแม่น้ำโขง มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คนเคารพบูชาคือ เทพธิดาสะดือแม่น้ำโขง ตั้งอยู่ที่ต้นโพธิ์ จากคำบอกเล่าว่า เมื่อประมาณปี 2514 มีผู้ปั้นรูปผู้หญิงสีม้อล่องแพลอยมาตามลำน้ำโขงพอมายังบริเวณสะดือแม่น้ำโขงแห่งนี้ ก็ลอยวนอยู่ถึง 5 วัน ชาวบ้านและพระที่วัดจึงได้อัญเชิญรูปปั้นดังกล่าว ขึ้นมาตั้งไว้และสร้างศาลให้ที่ใต้ต้นไม้ใหญ่ในบริเวณวัด และตั้งชื่อว่า เทพธิดาสะดือแม่น้ำโขง เพื่อให้ผู้คนได้กราบไว้บูชาต่อไป

นอกจากนี้ บริเวณแก่งอาฮงแห่งนี้เป็นจุดชมบั้งไฟพญานาคที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในเขตจังหวัดหนองคายในช่วงออกพรรษา และที่กล่าวว่าเป็นเมืองหลวงของพญานาค เนื่องจากว่า มีดวงไฟสีเขียวที่ขึ้นจากน้ำโขง ชาวบ้านเรียกว่าแก้วเสด็จขึ้นเมื่อนานมาแล้ว ส่วนบั้งไฟพญานาคก็ขึ้นมากเช่นเดียวกับหลาย ๆ แห่งในช่วงวันออกพรรษาของทุกปี บริเวณและหมู่บ้านอาฮงจะเต็มไปด้วยผู้คนที่ศรัทธามารอชมบั้งไฟเป็นจำนวนมาก

3. การเปลี่ยนแปลงสำคัญ

พอเขียนแล้วว่า ในระยะสิบปีที่ผ่านมา แม่น้ำโขงเปลี่ยนแปลงไปมาก สังเกตจากคนหาปลาที่จับปลาได้น้อยลง แต่ก็ยังคงใช้เงินเท่าเดิมในการซื้อปลา คือ วันละ 20,000 บาท แต่ซื้อปลาได้เพียง 50 กิโลกรัมเท่านั้น กระแสน้ำไหลแรงเชี่ยวกรากมากขึ้นกว่าเดิมในช่วงน้ำหลาก ส่วนหน้าแล้ง น้ำก็แห้งลงมากผิดปกติ โดยเฉพาะบริเวณแก่งอาฮงนี้ก่อนหินที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ก็ปรากฏให้เห็นในฤดูแล้ง กระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางไปมาก และคิดว่า สภาพระบบนิเวศที่เปลี่ยนไป ทำให้ปลาหนีไปหมด นอกจากนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในอดีตบริเวณแก่งอาฮงนี้ เคยมีปลาบึกชุกชุมมาก แต่ปัจจุบันนี้หายไปแล้ว เพราะว่าช่วงสงครามทหารลาวได้มีการระเบิดแม่น้ำโขง จึงทำให้ปลาบึกหายไป

สิ่งหนึ่งที่เชื่อว่าเป็นเหตุสำคัญคือ มีการประมูลทำหิน ทำทราย ทำให้ปลาไม่มีที่วางไข่และอยู่อาศัย ตลิ่งทรุด ต้นไม้ริมตลิ่งก็พังลงไป สมัยก่อนยามแล้ง ปลาหอยมีมากมาย ปลาปากินหอยเทา บริเวณบุง เวินในน้ำโขง แต่ปัจจุบันไม่มีหอยหมดแล้ว ยกตัวอย่างเช่น หัวดอนโค เคยเป็นโนนเดิม พื้นที่เคยมีประมาณ 300-500 ไร่ ตอนนี้สภาพเปลี่ยนไป พื้นที่หายไปหมดอาจจะเหลือเพียง 100-200 ไร่ ส่วนชนิดปลาที่หายไปแล้ว เช่น ปลาพอน ปลาคุณ ปลาแมน ปลากวง ปลาชวย ปลาชวยหน้าต่าง ปลาสิง ปลาข้าว เป็นต้น และปลาที่ยังหาได้มากคือ ปลาหยอน ปลานางหนู ปลาโจก เป็นต้น นอกจากนี้พ่อเขียนยังเล่าว่า สมัยก่อนนั้นมีคนหาปลาได้มากมาย และเข้าไปรับซื้อถึงฝั่งลาวที่อยู่ตรงข้าม ตอนนี้หายากมากขึ้น และไม่ได้ซื้อปลาจากท่าปลาฝั่งลาวแล้ว เนื่องจากราคาปลาแพงกว่าทางฝั่งไทยมาก และทางฝั่งลาวก็มีพ่อค้าปลาที่มารับซื้อเพื่อส่งไปขายยังตัวเมืองเวียงจันทน์มากขึ้น

ปัจจุบันนี้พ่อเขียนใช้เงินซื้อเพียงวันละ 1000-2000 บาท เท่านั้นในการรับซื้อปลา เพราะคนหาปลาได้น้อยมาก และที่สำคัญยังเห็นว่า สภาพการเปลี่ยนแปลงของแม่น้ำโขงยังทำให้บั้งไฟ พญานาคที่เคยขึ้นมากมายช่วงออกพรรษาของทุกปี ก็เริ่มขึ้นน้อยลงมากกว่าเดิมในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา และอีกสาเหตุหนึ่งชาวบ้านแถบนี้เชื่อว่า เมื่อสองปีก่อน ทางจังหวัดได้มีการจัดงานบวงสรวงพญานาค บริเวณวัดอาฮงแห่งนี้ จึงทำให้บั้งไฟพญานาคไม่ขึ้นมากเช่นเดิม แต่เกิดฝนตกฝนลมทำให้ใหญ่ ชาวบ้านจึง เชื่อว่า พญานาคไม่ชอบ จึงไม่มีบั้งไฟพญานาคขึ้นมานั่นเอง

นี่คือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้วกับวิถีชีวิตของคนหาปลาและความเชื่อของคนแถบนี้ ที่วิถีชีวิตและความเชื่อของคนน้ำโขงกำลังเผชิญกับกระแสการพัฒนาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในอนาคตข้างหน้า ปลา แก่งอาฮง และบั้งไฟพญานาค ก็อาจจะเป็นเพียงตำนานเล่าให้ลูกหลานฟังก็เป็นได้ หากแม่น้ำโขงได้ถูกพัฒนาอย่างเต็มขั้นต่อไป

การดำเนินชีวิตและสังคมในจังหวัดบึงกาฬ²

1. การเกษตร

จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่นิคมปลูกคือมันสำปะหลังและยางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร เพราะมีผลผลิตต่อไร่สูงและมีราคาน่าสนใจแก่การเพาะปลูก ผลผลิตจะ ถูกส่งเพื่อจำหน่ายนอกเขตพื้นที่จังหวัด ส่วนพืชไร่อื่นๆเกษตรกรจะปลูกแซมตามแปลงพาราที่ยังไม่ได้ขนาดการกรีดยาง ซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรได้ในระหว่างช่วงรอกกรีดยาง

2. ความมั่นคงชายแดน

จังหวัดบึงกาฬ มีสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะพื้นที่เรียว ยาวตามลำน้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่าง ประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความยาวของชายแดนประมาณ 120 กิโลเมตร ในพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอปากคาด อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง ประชาชน ทั้ง สองฝั่งได้มีการติดต่อไปมาหา สู่ในฐานะเครือญาติ การซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภคและสินค้าเพื่อ การเกษตร บริเวณชายแดน ไทย - ลาว ในขณะเดียวกัน ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านระดับท้องถิ่นเป็นไป ด้วยดีมีการประสานความร่วมมือในการรักษา ความสูงเรียวยาวตามแนวชายแดนระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่าย อย่างต่อเนื่อง สำหรับสถานการณ์การ กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงประเทศในพื้นที่ ชายแดนยังคงมีปรากฏอยู่ สม่่าเสมอโดยเฉพาะการลักลอบการค้ายาเสพติด สิ่งผิดกฎหมาย แรงงานต่างด้าว

3. อาชญากรรม

ปัญหาอาชญากรรมของจังหวัดบึงกาฬเพิ่มสูงขึ้น โดยคดีที่รัฐ เป็นผู้เสียหายเป็นประเภทความผิดที่มีการรับแจ้งมากที่สุดอันดับได้แก่ คดีค้ายาเสพติด อาวุธปืน การพนัน การค้ายาเสพติด รองลงมาคือ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ซึ่งการกระทำ ความผิดในแต่ละประเภทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

4. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

จังหวัดบึงกาฬ มีพรมแดนติดกับเมืองปากซัน แขวงบอลิคาไซ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ประชาชนทั้งสองฝั่งมีการเดินทาง ไปมาเพื่อค้าขายและท่องเที่ยวอยู่เป็นประจำ

² oic. แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ[ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER11/DRAWER016/GENERAL/DATA0000/00000026>

สภาพปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬ

1. สถานที่ท่องเที่ยวไม่ได้รับการปรับปรุงพัฒนามานานจึงมีสภาพเสื่อมโทรม
2. การเข้าถึงลำบากถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยวชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ
3. ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถยนต์ ห้องน้ำ/สุขา
4. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี นักท่องเที่ยวยังไม่รู้จักจังหวัดบึงกาฬ อย่างทั่วถึง

บันทึกคนที่เคยใช้ชีวิตอยู่ที่บุงคล้าและบทสัมภาษณ์

1. บันทึกจากหลักสี่ กรุงเทพฯ - บุงคล้า อำเภอบึงกาฬ

กว่า 800 กิโลเมตรที่ผ่านมากับเวลาเจ็ดวันเต็ม ไม่ทำให้วันที่แปดในการเดินทางรู้สึกอ่อนเปลี้ยเพลียแรงเลย เช้าวันนี้ผมแวะซื้อหมูปิ้งข้าวเหนียว แล้วรักษาเส้นทางเดิมสาย 212 เพื่อจะไปดูแม่น้ำโขงที่อำเภอบุงคล้า เดิมทีรู้แต่ว่าบุงคล้าเป็นอำเภอเล็กๆ ริมแม่น้ำโขง แต่ก็ยังไม่เคยได้เข้าไป และยังมีสภาพไม่ออกจริงๆ ว่าที่นั่นเป็นอย่างไร มีเพียงชาวบ้านบอกเพียงว่า อำเภอนี้อยู่ห่างจากบ้านแพงไปอีกราว 60 กิโลเมตร พร้อมกับกำชับกับผมว่า อย่าปั่นเลยนะ เนื่องจากที่บุงคล้านั้นดูจะเหมือนหมู่บ้านมากกว่าอำเภอ ตลอดเส้นทางในช่วงเช้านี้ถนนรุ่มรื่นทั้งสองข้างทาง ผมแวะซุงกาแฟสดอีกครั้งกลางทาง ดื่มทั้งกาแฟดื่มทั้งบรรยากาศที่อบอุ่นที่ตะเข็บจังหวัดบึงกาฬ ถนนตลอดแนวจากบ้านแพงคล้ายจะออกแบบเป็นเสมือนคันดินสูง เพื่อรองรับอุทกภัยสำหรับเมืองริมแม่น้ำใหญ่ สองข้างทางที่เคยเห็นเป็นใบยาสูบก็จะเริ่มเปลี่ยนเป็นต้นกล้วยมากขึ้น ผมปั่นสบายๆ มาถึงบุงคล้าตั้งแต่ยังไม่เที่ยงวัน ได้ที่พักเป็นบ้านหลังเล็กๆ ติดริมแม่น้ำโขง พร้อมด้วยระเบียงกับโต๊ะไม้ยาวที่มองเห็นกระแสน้ำ และฝั่งลาวได้อย่างชัดเจน เป็นจริงตามที่คนบ้านแพงบอก ที่บุงคล้านี้เป็นอำเภอเล็ก มีสี่แยกหลักเพียงแยกเดียว ไม่มีร้านค้าตลาดที่เป็นของฝรั่งแต่อย่างใด เมื่อเทียบกับบ้านแพงแล้วที่นี่เจริญน้อยกว่ามากๆ ทั้งที่บุงคล้าห่างจากตัวเมืองบึงกาฬเพียงไม่ถึง 50 กิโลเมตร แต่ที่นี่คือที่ที่ผมประทับใจที่สุด ความสวยงามริมโขงที่มีสายน้ำ และวิถีชีวิตชนบทอย่างแท้จริง ชาวบุงคล้าดำเนินชีวิตประจำวันโดยไม่สนใจนักเดินทางท่องเที่ยวอย่างผม มีร้านค้าไม่มาก และมีร้านอาหารอยู่เพียงไม่กี่ร้านในตลาดให้ฝากท้อง ผมโยนเสื้อผ้าลงในเครื่องซักแบบหยอดเหรียญ แล้วนั่งมองดูผู้คนใช้ชีวิตยามบ่ายอย่างมีความสุข ชีวิตที่นั่นเชื่องช้า แต่เต็มไปด้วยรอยยิ้มและไมตรี เย็นย่ำนี้ผมนั่งจิบเบียร์ไทยเย็นๆ อยู่ริมฝั่งโขงมองดูแม่น้ำสายใหญ่ไหลเอื่อยๆ จนสิ้นแสงสุดท้ายของวัน ผมเลือกที่จะปิดการเดินทางที่อำเภอบุงคล้า เมืองแห่งความสุขเล็กๆ ริมแม่น้ำโขง ในวันหนึ่งที่มีการไมตรี เย็นย่ำนี้ผมนั่งจิบเบียร์ไทยเย็นๆ อยู่ริมฝั่งโขงมองดูแม่น้ำสายใหญ่ไหลเอื่อยๆ จนสิ้นแสงสุดท้ายของวัน ในวันหนึ่งที่มีการท่องเที่ยวขยายเข้ามา คงเป็นการยากที่แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้จะยังคงรักษาวิถีปฏิบัติแบบเดิมนี้นี้ไว้ได้ ซึ่งนั่นจะเป็นเรื่องน่าเสียดายมาก ผมรอนแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกจากเมืองใหญ่มาหลายวัน ได้พบปะผู้คนมากหน้าหลายตา ได้สัมผัสธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่ ได้อยู่กับตัวเอง และได้เรียนรู้ว่าเราเพียงเห็นดีเห็นชอบความท้าทาย แต่ยังมีคนอีกมากที่ความเห็นดีเห็นชอบคือชีวิตทั้งชีวิต สำหรับนักกิจกรรมทั้งหลาย การออกเดินทางไกลไม่ใช่เรื่องเหนือปากว่าแรง และอาจไม่ใช่บททดสอบ

แต่นี้คือบทเรียนบทหนึ่งที่จะได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของการใช้ชีวิต ระยะทางไกลมิได้พิสูจน์กำลังวังชา แต่พิสูจน์จิตใจที่มุ่งมั่นบนความเหนื่อยล้า ความภาคภูมิใจที่ได้คือแรงบันดาลใจสำหรับการเดินทางครั้งใหม่ต่อไป และแม้ผมจะร้อย

2. สัมภาษณ์คนอำเภอบึงคล้าวันที่ 5 กันยายน 2017

โดยส่วนใหญ่แล้วคนที่นี้ถ้าไม่ได้เป็นราชการหรือทำงานประจำ อาชีพที่พวกเราชอบทำคือ ปลูกยาพารา แล้วเอาไปขาย ได้ราคาอย่างก้อนโลละ 40 บาท ยางแผ่น 80-100 บาท ก็ทำให้เราสามารถมีกินมีใช้ไปได้ทั้งวันแล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องทำอะไรนอกจากปลูกยางขายอย่างเดียว อันที่จริงที่นี้เศรษฐกิจดี บุคลากรน้อย ทรัพยากรก็มาก ดินอุดมสมบูรณ์ ทุกคนใช้ชีวิตได้เรื่อยๆ ไม่เร่งรีบอะไร ดั้งนั้นชีวิตประจำวันที่เราจะเห็นได้ในคนส่วนใหญ่ที่มีที่ดินเป็นของตัวเองคือ ตื่นเช้ามากรีดยาง พอเสร็จก็ทำอะไรมาทำอาหาร และสุดท้ายก็ตกเบ็ด หาปลา มันเรียบง่ายมาก อย่างช่วงหน้าฝนอาจกรีดยางไม่ค่อยได้ ก็ต้องมากรีดยางตอนกลางวัน เพราะส่วนใหญ่เขาจะกรีดยาง ตีสองถึงตีห้า ส่วนหน้าหนาวน้ำยางออกดีก็กรีดยางได้ปกติเลย อุปกรณ์ที่ใช้กรีดยางก็มีไม่กี่อย่างคือไฟ ยางกันยุง ผ้าคลุมหรือถ้าหลายๆบ้านที่เราเห็นจะมีฟาร์มควายที่พวกเขาเลี้ยงกันอยู่ ก็แสดงว่าพวกเขาเลี้ยงเพื่อแค่เอาไปขาย บางบ้านไม่ได้ขายก็เลี้ยงไว้เป็นเพื่อนก็มี แล้วที่ถามว่าคนที่นี้มีความเชื่ออะไรที่เป็นประเพณีหรือติดเป็นนิสัย คงเป็นวันขึ้น 15 ค่ำแหละ พวกเราจะไม่ใช่ควายไถนา ไม่ใช่แรงงานสัตว์ จะถือนิสัย เพราะถ้าทำอะไรไม่ดีอาจเกิดเรื่องร้ายได้

ความสัมพันธ์ระหว่างเมืองกับชนบทในสังคมไทยปัจจุบัน³

1. เมืองกับชนบทในกระแสการเปลี่ยนแปลงสังคมไทยในภาวะกลับตาลปัตร

ท่ามกลางกระแสความขัดแย้งทางการเมืองที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เช่นนี้ ประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นที่พูดถึงจนกลายเป็นประเด็นร้อนแรงบนโลกโซเชียลคือเรื่องความแตกต่างระหว่างชนบท กับคนเมือง คนเมืองจำนวนมากยังมีภาพลักษณ์ต่อคนชนบท เป็นผู้ยากจน ด้อยโอกาส ด้อยการศึกษา และ “ขาดความรู้เรื่องประชาธิปไตย” เสียงของพวกเขาจึงเป็นสิ่งที่ด้อยคุณภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าตกใจอย่างยิ่งในสังคมประชาธิปไตยเช่นนี้ ในบทความชิ้นนี้ ผู้เขียนจึงต้องการท้าทายทัศนะดังกล่าว และฉายภาพชนบทที่เปลี่ยนแปลงไปท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์

³ prachatai. ย้อนคิดว่าด้วยชีวิตทางการเมืองของชาวบ้าน[ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2014/01/51292>

เหตุใดเราจึงรู้ว่าเราเป็นคนเมือง ตามความเข้าใจพื้นฐานของเรา ตัวชี้วัดความเป็นเมือง อาจอิงอยู่กับชุมชนที่มีตึกสูง แหล่งอุตสาหกรรม หรือเทคโนโลยีอันทันสมัย แต่ในกระแสโลกาภิวัตน์ที่การไหลเวียนของทุนและเทคโนโลยีเป็นไปอย่างง่ายดายเช่นทุกวันนี้ การใช้เกณฑ์ทางกายภาพอันตายตัวมาเป็นมาตรวัดตัดสินความเป็นเมืองอาจทำได้ยาก และมีความลึกลับได้ง่าย สุดท้ายสิ่งที่คนเมืองพอจะทำได้เพื่อที่จะบ่งบอกความเป็นเมืองก็คือการใช้พรมแดนทางความคิดหรือมโนภาพที่แตกต่างชัดเจนระหว่างเมืองกับชนบทมาเป็นตัวตัดสิน โดยอาจอิงอยู่กับมิติทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมือง คนเมืองจึงพร่ำบอกตัวเองว่ามีคนจำนวนหนึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนเรา มีวิถีชีวิต และความคิดที่แตกต่างจากเรา ซึ่งส่วนมากมักจะเข้าไปในเชิงที่ด้อยกว่า นั่นคือชนบท ชนบทจึงเปรียบเสมือนส่วนที่ไม่ถูกนับให้เป็นส่วนของเมือง หรืออาจจะกล่าว ภาวะเมืองจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีเส้นแบ่งที่ชัดเจนเพื่อบ่งบอกว่าอะไรไม่ใช่เมือง หรืออะไรเป็นชนบทนั่นเอง นอกจากนี้เส้นพรมแดนทางความคิดดังกล่าวยังเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิต หรืออัตลักษณ์ของคนเมืองกับคนชนบทที่ควรจะเป็นในสังคมไทยอีกด้วย

แนวคิดที่มักถูกใช้ในการอธิบายภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างเมืองกับชนบทในสังคมไทยอันเป็นที่นิยมที่สุดคงหนีไม่พ้นทฤษฎีสองนคราประชาธิปไตยของอเนก เหล่าธรรมทัศน์ที่บรรยายภาพสังคมไทยว่ามีช่องว่างทางเศรษฐกิจและการพัฒนาระหว่างเมืองซึ่งเป็นตัวแทนความเจริญ กับชนบทผู้เป็นตัวแทนความล้าหลัง การเจริญเติบโตของเมืองซึ่งเป็นสังคมอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ชนบทซึ่งเป็นสังคมเกษตรยังคงต้องใช้เวลามากกว่าจะไล่ตามความเจริญของเมืองได้ และด้วยความที่เมืองมีความพร้อมมากกว่า มีสำนึกประชาธิปไตยมากกว่าชาวชนบท คนเมืองจึงมีบทบาททางการเมืองสูงกว่าคนชนบท รัฐบาลที่มาจากฐานเสียงชนบทซึ่งเป็นเสียงข้างมากของประเทศจึงถูกล้มด้วยอิทธิพลของคนเมืองตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะ “ปฏิกริยาเชิงลบที่เมืองมีต่อระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีชนบทเป็นผู้ให้กำเนิด” ในมิติทางวัฒนธรรม เรามักเข้าใจว่าสังคมชนบทเป็นสังคมบุพกาล หรือสังคมครอบครัววิถีชีวิตเรียบง่าย ยึดติด กับชนบ ธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อทางไสยศาสตร์ศาสนา ขาดองค์ความรู้แบบสมัยใหม่และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ คนชนบทไม่มีความสนใจทางการเมือง มองการเมืองเป็นเรื่องไกลตัวที่ตนไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย คนชนบทจึง หันไปพึ่งศาสนา เพื่อหวังจะหลุดพ้นจากความลำบากในภพนี้ ไปสู่ความสบายในภพหน้า รวมถึงการพึ่งพิงผู้มี อิทธิพลหรือนักเลงในท้องถิ่นเสียเป็นส่วนใหญ่ เพิกเฉยอำนาจจากเจ้าหน้าที่รัฐ ในขณะที่คน เมืองเป็นคนที่มีความตื่นตัวทางการเมือง มีความเป็นสมัยใหม่ สามารถแยกประเด็นทางศาสนากับประเด็น ทางการเมืองออกจากกันได้ มีความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตยสูงกว่าคนชนบท คนชนบทที่เข้ามา เคลื่อนไหวทางการเมืองส่วนมากมักจะเป็นการออกมาขอความเห็นใจ เช่นราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ถูกไล่พื้นที่ทำกิน หรือไม่ก็ถูกจูงจูงมุกมาอีกทีด้วยอำนาจเงินวัฒนธรรมทางการเมืองของคนเมืองจึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยมากกว่าคนชนบท

อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมทางการเมืองของคนชนบทได้ความเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ภาพสังคมเกษตรที่ชาวบ้านจำเป็นต้องอยู่กับพืชสวนไร่นาไม่สนใจปัญหาทางการเมือง ถูกแทนที่ด้วยชาวบ้านที่มีความตื่นตัวทางการเมืองสูง พร้อมจะทิ้งไร่นามาเรียกร้องสิทธิทางการเมืองได้เป็นแรมเดือนแรมปี เลื่อนักการเมืองโดยอิงกับผลประโยชน์ส่วนบุคคลซึ่งเป็นสิ่งที่คนเมืองไม่ยอมรับเพราะมองว่าขาดศีลธรรมและเห็นแก่ตัว มีแต่จะได้นักการเมืองเข้ามาบริหารบ้านเมือง แต่กลับสอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยที่มองว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การต่อรองผลประโยชน์เป็นเรื่องปกติ สิ่งที่น่าสนใจยิ่งกว่านั้นคือสิ่งที่คนชนบทพยายามเรียกร้องในการชุมนุมปี 2553 เป็นต้นมา มิใช่ความเห็นอกเห็นใจจากคนเมือง อย่างมักจะเกิดขึ้นเมื่อสินค้าทางการเกษตรขึ้นราคาหรือต่อต้านการสร้างเขื่อนและโรงไฟฟ้า แต่คือโครงสร้างทางสังคมที่เป็นธรรมซึ่งถือเป็นข้อเรียกร้องที่แตกหัก (radical) และไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ทั้งนี้เพราะตั้งแต่ปี 2540 หลังจากการปฏิรูปทางการเมือง ได้เกิดการกระจายอำนาจเกิดการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้คนชนบทได้รับประโยชน์จากระบบประชาธิปไตยอย่างเป็นทางการ จึงเริ่มหนีห่างจากผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ได้เลย สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าความตื่นตัวทางการเมือง และการตระหนักในสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตยมิใช่เส้นพรมแดนที่ใช้แบ่งวัฒนธรรมทางการเมืองระหว่างคนเมืองกับชนบทอีกต่อไป

เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงอาจสรุปได้ว่าเส้นแบ่งระหว่างเมืองกับชนบทกำลังจะค่อยเลือนรางลงไป เพราะชนบทกำลังไล่ตามเมืองเข้ามาทุกขณะ แต่นั่นเป็นเพียงการสรุปที่ถูกต้องเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เพราะนอกจากชนบทจะมีรูปแบบความเป็นเมืองมากยิ่งขึ้นแล้ว สิ่งที่ทำให้สังคมไทยกลับตาลปัตรคือการที่เมืองเองได้ย้อนกลับไปมีวิถีคิดและเชิดชูคุณค่าแบบชนบทด้วยเช่นกัน

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการนำข้อมูลมาใช้

1. ข้อมูลจากการศึกษาด้านความเชื่อของแก่งอาฮง

1.1 **ตำนานบ้านอาฮง** ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ใกล้เคียงแก่งอาฮงสามารถนำไปเป็นแบบแผนหรือลูกเล่นที่ใช้ในการเดินทางของตัวละครซึ่งบริเวณแก่งนั้นจะมีวัดแห่งเดียวประจำหมู่บ้านแต่ระยะทางไกล

1.2 **แก่งอาฮงเมืองหลวงแห่งพญานาค** ข้อมูลตำนานที่ใช้ในการดำเนินเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อของตัวละครเป็นหลักผู้เขียนสามารถหยิบจับข้อมูลบางอย่างมาสร้างบรรยากาศในหนังได้ นอกเหนือจากคนตายเช่น ชากเศษไม้ที่ไหลมากองติด หรือภาพแก่งหินที่จะปรากฏขึ้นในหน้าแล้ง

1.3 **การเปลี่ยนแปลงสำคัญ** แสดงให้เห็นถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงจากที่แต่ก่อนเคยอุดมสมบูรณ์แต่บัดนี้ที่น้ำกลับถูกลดทอนอะไรหลายอย่างลงไม่ว่าจะระบบนิเวศหรือผลกระทบจากกระแสน้ำหลากที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ปัญหาเหล่านี้จึงช่วยตอกย้ำถึงภาพปัจจุบันที่ไม่สู้ดีของเมืองบึงกาฬ

2. ข้อมูลจากการศึกษาวิถีการดำเนินชีวิตและสังคมในจังหวัดบึงกาฬ

2.1 **การเกษตร** นำข้อมูลไปใช้วิเคราะห์ในการประกอบอาชีพของตัวละครที่อยู่ในจังหวัดบึงกาฬ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตที่ไม่ได้เร่งรีบอย่างที่สภาพแวดล้อมเป็น

2.2 **ความมั่นคงชายแดน** นอกเหนือจากการเป็นจังหวัดอยู่ติดกับเพื่อนบ้านลาว บึงกาฬยังเป็นแหล่งซื้อสินค้าอีกที่ ที่คนลาวจะชอบข้ามเรือมาจับจ่ายใช้สอยซื้อของไปขาย จึงทำให้สองพื้นที่นี้เกิดความสัมพันธ์กันและมีความเชื่ออะไรบางอย่างคล้าย ข้อมูลนี้สามารถนำไปต่อยอดเรื่องราวของตัวละครต่อได้อย่างมีเอกลักษณ์ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 อาชญากรรม ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าตัวจังหวัดมีอันตรายหลายอย่างแอบแฝงอยู่ แม้จะเป็นเมืองที่ดูเรียบง่ายแต่ก็ซ่อนไปด้วยปัญหาสังคมที่ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของตัวละคร

2.4 การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน ทราบถึงปัญหาสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบึงกาฬที่เราสามารถนำมาเป็นปมแอบแฝงแสดงถึงสภาวะความโกลาหลเพียงของจังหวัดนี้ได้จริงๆ

3. ข้อมูลบทสัมภาษณ์ของคนในพื้นที่อำเภอบึงคล้าหรือใช้ชีวิตอยู่ที่นั่น

3.1 บันทึกจากหลักสี่ กรุงเทพ-บึงคล้า อำเภอ บึงกาฬ สภาพ

บรรยากาศและความเป็นชนบทที่แท้จริงของบึงคล้าทำให้เราเลือกที่นี่มาเป็นโลเคชั่นหลักในการถ่าย โดยมีเนื้อหาประกอบหลักที่สามารถนำไปใช้กับบทภาพยนตร์ได้

3.2 บทสัมภาษณ์คนบึงคล้า ข้อมูลเหล่านี้สามารถไปประยุกต์เป็นคาแรกเตอร์ตัวละครและใช้สร้างแอคชั่นในหนังได้

3.3 ข้อมูลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเมืองกับชนบทในสังคมไทยปัจจุบัน อันที่จริงบทวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไปของชนบทได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคนสองกลุ่มนี้ออกมา และกล่าวถึงมุมมองของคนทั่วไปที่มักคิดว่าพื้นที่ไม่เจริญจะนำมาซึ่งปัญหาความยากลำบากหรือทุกข์ทรมาน แสดงให้เห็นถึงภาพการดิ้นรนต่อสู้ของคนในสังคมบท หรือภาพของชนบท จะต้องยากจน ด้อยโอกาสทางการศึกษา และขาดการเชื่อมโยงกับเทคโนโลยี แต่แท้จริงแล้ว ความล้าหลังเหล่านี้กลับไม่ใช่ภาพในปัจจุบันที่เราจะพบเห็นได้อีกต่อไป และความยากลำบากดังกล่าวก็ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นกับสังคมชนบทด้วยกัน หากแต่พบในสังคมที่เจริญแล้วเสียมากกว่า รวมถึงคนเมืองเองก็ไม่ใช้ผู้แปลกแตกต่างจากชนบทเสมอไปคล้ายแต่ก่อน เพราะเมื่อสองสังคมนี้มาอยู่ร่วมกัน เราจะเริ่มเห็นว่าเส้นแบ่งต่างๆค่อยๆถูกทำลายลง ข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นการเพิ่มน้ำหนักเพื่อให้รับกับบทหนังที่จำเป็นต้องถ่ายทอดถึงการมาของผู้ที่อยู่นอกพื้นที่และเห็นความล้าหลังบางอย่างที่ไม่ใช่รูปแบบชัดเจนอย่างที่เคยเป็น

ภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ

การออกแบบงานกำกับภาพข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์ 3 เรื่อง คือ The Beguiled (อเมริกา) , RUIN (ออสเตรเลีย) , Still In The Cage (แคนาดา) เพื่อนำมาเป็นข้อมูลอ้างอิงในงานกำกับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Beguiled (2017)

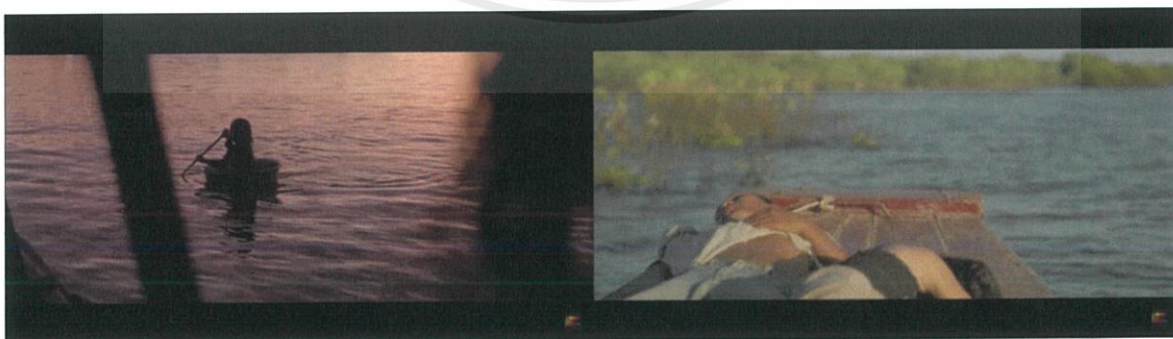
ภาพยนตร์เรื่อง The Beguiled มีการใช้เทคนิคการถ่ายทำด้วยคอนเซปการใช้แสงธรรมชาติเป็นหลัก โดยในเรื่องทิศทางแสงจะมาทางเดียวกับทางแสงที่มีอยู่จริงในเรื่อง เช่นแสงจากทางหน้าต่างบ้าน หรือแสงจากเทียนไขในบ้าน แต่ก็มีการจัดแสงช่วยเพิ่มกำลังไฟด้วยในช่วงที่กำลังไฟธรรมชาติมีไม่มากพอ

ภาพที่2.1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง The Beguiled (2017)

RUIN (2013)

ภาพยนตร์เรื่อง Ruin มีลักษณะงานกำกับภาพที่มีสไตล์ภูมิประเทศใกล้เคียงกับ จ.บึงกาฬ โดยมีการถ่ายทำในบริเวณลุ่มแม่น้ำเป็นส่วนใหญ่ มีการใช้ Mise en scene สื่อความหมายถึงความน่าหวาดกลัวของสังคม และผู้คนในสังคม ที่แฝงไปด้วยความรุนแรงและความไม่ปลอดภัยที่ทำให้รู้สึกถึงความอันตรายได้ผ่านภาพที่ถ่ายทอด

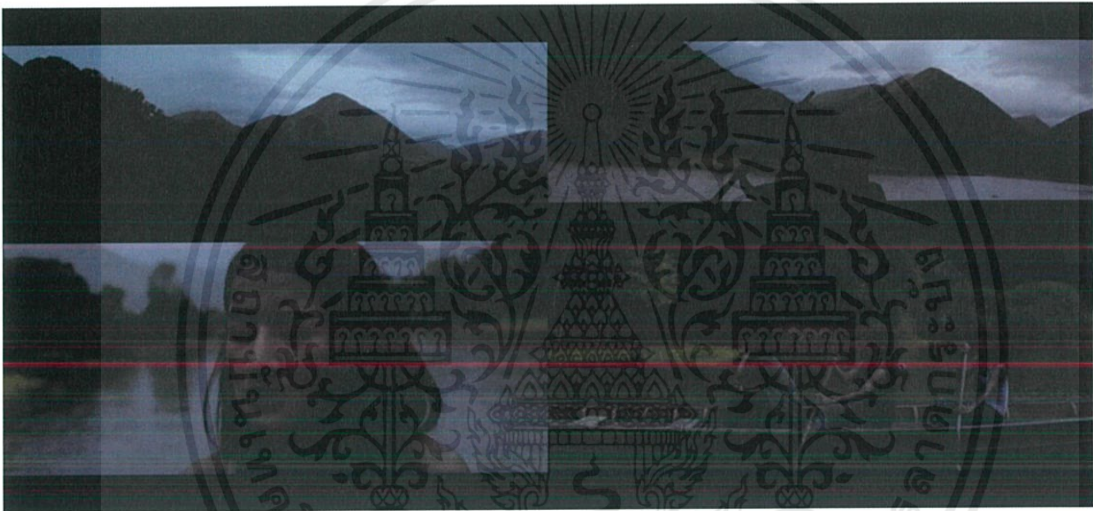

ภาพที่2.2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Ruin (2013)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Still In The Cage (2016)

ภาพยนตร์สั้น เรื่อง Still In The Cage เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนที่เบื่อหน่ายชีวิตประจำวันของพวกเขาจึงเริ่มวางแผนกันที่จะหาทางหนีของจากชีวิตที่แสนนี้ไปที่ๆไกลออกไป โดยในเรื่องมีการใช้เรือเป็นพาหนะในการเดินทางไปยังที่แห่งนั้น โดยการกำกับภาพในช่วงนี้ มีการใช้แสงที่อึมครึม บรรยากาศหม่นๆ ไม่มีทิศทางแสงชัดเจน ถ่ายทอดความรู้สึกของจิตใจตัวละครที่มีเรื่องที่แบกไว้ภายในจิตใจ และมีการใช้สีโทนเย็นและสีดำ เพื่อเพิ่มความรู้สึกกลับซ่อนเร้นของสภาพภูมิประเทศได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 2.3 ภาพ จากภาพยนตร์สั้นเรื่อง Still In The Cage (2016)

เทคนิคในการกำกับภาพ

1. Mise en Scene

เป็นภาษาฝรั่งเศส หมายถึง การจัดฉากหรือจัดเวที ซึ่งเดิมใช้กับการแสดงละครเวที ต่อมาเมื่อมีภาพยนตร์เกิดขึ้น คำนี้ก็ถูกนำมาใช้เรียกในงานสร้างภาพยนตร์ รวมถึงใช้เรียกงานผลิตในด้านรายการโทรทัศน์ด้วย หลังจากนั้นต่อมา ในกลุ่มประเทศทางด้านยุโรปอื่น ๆ และประเทศสหรัฐอเมริกา มีความเข้มแข็งขึ้นทางด้านภาพยนตร์มากขึ้น มักจะนิยมเรียกการจัดฉากในภาพยนตร์ว่า Setting หรือ Sets และงานด้านนี้ก็เป็งานทางด้านออกแบบการผลิต (Production Design) ในการผลิตภาพยนตร์ และใช้กันแพร่หลายต่อมาจนถึงปัจจุบัน องค์ประกอบด้านฉาก ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.1 ฉาก (Sets) เช่น เมืองที่ถูกสงครามทำลายอย่างหนัก บ้านร้างเก่าที่มี

วิญญาณสิงอยู่

- 1.2 สถานที่ (Location) เช่น เมืองสตาลินกราด ทุ่งดอกทานตะวัน ฯลฯ
- 1.3 เวลา (Time) เช่น เช้าตรู่ เวลาเที่ยงวัน เวลาพระอาทิตย์อัสดง ฯลฯ
- 1.4 อุปกรณ์ประกอบฉาก (Props) เช่น ปืนพกตำรวจสมัยโบราณ หนังสือทาง
- 1.5 บรรยากาศของฉาก (Atmospheres) เช่น ฝนตก ฟัวร้อง ฟัวผ่า ฟัวแลบ

พายุ หมอก คว้น หิมะ แห้งแล้ง ฯลฯ โดยใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องฉีดน้ำทำฝนเทียม พัดลมเครื่องใหญ่เพื่อสร้างลม

2. องค์ประกอบด้านแสงและเงา (Lights and Shadows)

การจัดแสงและเงาในภาพยนตร์นั้น สามารถใช้แสงจากแหล่งกำเนิดแสงใน 2 ลักษณะ คือ

2.2 แหล่งกำเนิดแสงจากธรรมชาติ (Natural Lights) เช่น แสงจากดวงอาทิตย์ แสงที่ลอดผ่านหน้าต่าง แสงสลัวจากเมฆบัง หรือ แสงจากดวงจันทร์ และแหล่งกำเนิดแสงจากแสงประดิษฐ์ (Artificial Lights) เช่น แสงสว่างจากไฟเทียนไข จากตะเกียง จากโคมไฟฟ้าชนิดและขนาดต่าง ๆ กัน การจัดแสงในภาพยนตร์มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับการจัดฉาก การแสดงของผู้แสดง และการกำกับภาพ และการถ่ายทำภาพยนตร์อย่างยิ่ง การจัดแสงและเงาที่ดี จะช่วยให้ฉากสวยงาม สร้างบรรยากาศอารมณ์ความรู้สึก สร้างมิติ และยังช่วยส่งเสริมสนับสนุนการแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ของตัวแสดง รวมทั้งการสื่อสารเรื่องราว หรือความหมายของภาพยนตร์ได้อย่างดีเยี่ยม พื้นฐานการจัดแสงในภาพยนตร์นั้น มักจะใช้หลักการจัดแสงแบบสามจุด (Three -Point Lighting) คือ แสงหลัก (Key Light) แสงรองหรือแสงลบเงา (Fill or Base Light) และแสงด้านหลัง (Back Light) จัดรวมกัน แต่อาจจัดเพียงแหล่งแสง 2 แหล่ง หรือแหล่งแสงเดียวก็ได้

การจัดแสงหรือชนิดของไฟที่แตกต่างกัน จัดขนาดหรือปริมาณหรือค่าของแสง หรือจัดทิศทางของแสงแบบต่างๆ จะสื่อความหมาย นัยยะ ที่แตกต่างกันด้วย เช่น

2.3 Three-Point Lighting High Key Lighting Low Key Lighting

2.3.1 จัดแสงแบบไฮคีย์(High Key) คือการจัดแสงในโทนสว่าง ซึ่งจะให้

บรรยากาศของภาพที่ดูสบายบางเบา สดชื่นแจ่มใส ส่วนของเงาหรือความมืดทึม จะมีแต่เพียงน้อย มักใช้กับภาพยนตร์ประเภทดราม่า ประเภทโรแมนติก หรือ ประเภทตลกขบขัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 จัดแสงแบบโลว์คีย์(Low Key) คือการจัดแสงในโทนมืด เน้นแสงสว่าง

เพียงบางจุดบรรยากาศโดยรวมจะดูมืดมาก หม่นมัว ทึมทึม มักใช้กับภาพยนตร์ประเภทอาชญากรรม สยองขวัญ ลึกลับ สืบสวนสอบสวน เพื่อสร้างความตื่นเต้น น่าค้นหา หรือใช้สื่อถึงด้านมืดของตัวละคร เช่น ภาพยนตร์ประเภทฟิล์ม noir (film noir) จะใช้การจัดแสงแบบนี้เป็นหลัก

2.3.3 จัดแสงแบบใช้ทิศทาง(Light Directionality) เป็นการจัดแสงเพื่อให้

เกิดแสงและเงาแก่ประธาน(Subjects)ของภาพ เช่น ผู้แสดงหลัก วัตถุ ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดหรือแสดงอารมณ์ ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป โดยการจัดแสงหลัก(Key Light)ส่องในทิศทางหรือทำมุมองศากับประธานของภาพในมุมที่แตกต่างกันออกไป จะมีผลทำให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกันด้วย เช่น การจัดแสงมาจากด้านข้าง(Side Light) จะแสดงความรู้สึกว่าผู้แสดงมีความซ่อนเร้นปิดบัง การจัดแสงมาจากด้านบน (Up Light) จะแสดงความรู้สึกลึกลับน่าเกรงขาม จัดแสงมาจากด้านล่าง(Down Light) จะแสดง ความน่าสะพรึงกลัว แต่หากจัดแสงมาจากด้านหน้า(Front Light) จะแสดงความรู้สึกปกติทั่วไป หากมีการปรับมุม(Angle)หรือองศาของทิศทางของแสงแตก ต่างออกไป อารมณ์ความรู้สึก การสื่อความหมาย หรือนัยยะก็จะซับซ้อนและแตกต่างกันออกไปมากขึ้น

การถ่ายภาพแบบ Day for Night

คือการถ่ายภาพกลางวันให้กลายเป็นกลางคืน หลักการก็คือว่า ใช้แสงอาทิตย์แทนแสงของ พระจันทร์ ฉากที่เหมาะสมกับการใช้เทคนิคนี้ก็เป็นพวกฉากที่มีบริเวณกว้างมากๆ และไม่มีแสงไฟในฉาก เช่น ฉากชายหาดในคืนเดือนเพ็ญ(ถ้าเอาไฟไปจัดในชายหาด คงเห็นเป็นลำแสงหรือแสงเป็นวงๆ เพราะคง หาไฟขนาดใหญ่มายิงแสงจนสว่างไปจนถึงเส้นขอบฟ้าไม่ได้) และฉากหลุมขะเอน อนุธการ ก็เข้าข่าย ลักษณะเดียวกัน

เหตุผลสำคัญที่พินิจพิเคราะห์ เลือกใช้ภาพแบบ day for night ก็เพราะว่าต้องการให้หนังมี บรรยากาศที่กลมกลืนของช่วงเวลา ภาพแบบ day for night ให้อารมณ์แบบกึ่งจริงกึ่งฝัน

หลักการถ่าย day for night

1. เวลาถ่ายภาพ ต้องถ่ายแบบunder expose คือต้องให้ทุกอย่างอยู่ในโซนของเงามืด (shadow) เพราะเวลากลางคืนที่ไม่มีแสงไฟ ตาของเราจะมองเห็นทุกอย่างเป็นเงาตะคุ่มๆ โดยที่ไม่มีส่วนสว่าง (high light) เลย วัตถุสีออกสว่างๆ ก็จะเหลือเป็นเพียงสีเทาๆเท่านั้น และในภาพควรมีส่วนที่มีด สนิทแบบไม่เห็นอะไรเลยอยู่ด้วยเพื่อขับเน้นความสมจริงของบรรยากาศกลางคืน เพราะฉะนั้นกล้องที่ใช้ ถ่ายจะต้องเก็บรายละเอียดในที่มืดได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

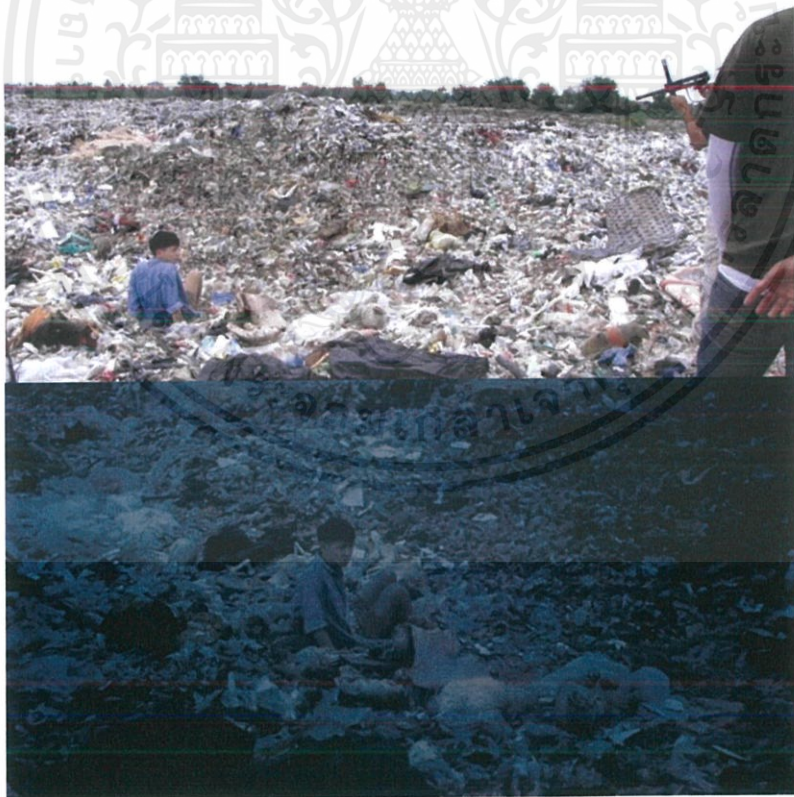
2. ห้ามถ่ายเห็นดวงอาทิตย์ เพราะคนก็จะรู้ว่าไม่ใช่พระจันทร์

3. ต้องเลือกช่วงเวลาแดดไม่แรงจนเกินไป เช่นช่วงเช้า หรือเย็น เพราะ ไม่เช่นนั้นท้องฟ้า

จะสว่างจ้าจนดูออกว่าเป็นกลางวัน และถ้าท้องฟ้าแสงจ้ามากๆ แต่ต้องพยายามถ่ายให้ดูมืด ใบบนตัวละครก็จะมืดไปด้วยเหมือนการถ่ายภาพย้อนแสง หากนักแสดงตั้งใจเล่นมาก แต่ถ่ายออกมาหน้ามืด คนก็มองไม่เห็นอารมณ์

4. ใช้ฟิลเตอร์ตัดแสงสะท้อน(polarize เพราะกลางคืนไม่ควรมีแสงสะท้อนที่จ้าเกินไปและยังช่วยทำให้ท้องฟ้าดูมืดลง) ฟิลเตอร์ day for night ที่ช่วยย่อภาพให้สีออกเป็นสีน้ำเงินและทำให้สีโดยรวมซีดลง(เพราะเวลากลางคืนมืดๆ เราไม่มีทางเห็นสีจืดๆได้อยู่แล้ว) ซึ่งการย่อมสีภาพสามารถทำได้อีกครั้งในช่วงการตัดต่อ

5. ใช้การจัดแสงช่วยในจุดที่ต้องการจะเน้นให้เห็นรายละเอียด แต่ทิศทางแสงต้องมาในทิศทางเดียวกับดวงอาทิตย์ เพราะโลกเรามีพระจันทร์แค่ดวงเดียว แสงก็ต้องมาในทิศทางเดียว และที่สำคัญคือต้องใช้ไฟที่มีกำลังแรงมากๆ ขนาดที่แข่งกับแสงพระอาทิตย์ได้

ภาพที่2.4 ภาพการถ่าย Day for night

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการค้นคว้าข้อมูลทั้งหมดข้าพเจ้าคิดว่าได้นำไปใช้จริงอย่างแน่นอนหลายอย่างด้วยกันทั้งการจัด องค์ประกอบภาพแบบ Mise en Scene เพื่อสร้างความหมายถึงความหวัง ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย ทางความเชื่อของคนในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และการถ่าย Day for Night เนื่องจากสถานที่ที่จะใช้ถ่ายอาจมีภูมิประเทศเป็นป่า ต้นไม้ ธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องใช้หลักการนี้ มาช่วยในการถ่ายทำ และภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจก็ช่วยให้ข้าพเจ้า เห็นภาพที่มีแนวทางเดียวกันจะออกมาเป็นใกล้เคียงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง “Ahong, on the other hand” เป็นบทภาพยนตร์ที่เกิดจากการผสมระหว่างเรื่องเล่าของแก่นน้ำแห่งหนึ่งในจังหวัดบึงกาฬซึ่งเป็นสถานที่ที่มีความเชื่อแอบแฝงกับเรื่องปรุแง่งส่วนตัว ที่ช่วยเสริมสร้างอรรถรสให้หนังมีบรรยากาศตรามาเคล้าความทริลเลอร์จางๆ โดยข้าพเจ้าต้องการให้บทภาพยนตร์แสดงถึงการรอยของตัวละครที่จะทำให้ความรู้สึกเริ่มเข้ามามีบทบาทกับคนดูไปพร้อมกับการตัดสินใจของตัวละครที่ลงมือไปหาศพด้วยตนเอง

การเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้มีหลายสิ่งที่ต้องคำนึงถึง ทั้งในเรื่องของเหตุผลข้อมูลที่ต้องสร้างความน่าเชื่อถือให้คนดู และการใช้ dialogue ไม่ให้ดูยืดยาว เนื่องจากเนื้อหาในภาพยนตร์จำเป็นต้องปูพื้นความเป็นมาของแก๊งอาชังไปพร้อมๆกัน ดังนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้มีลักษณะคล้ายกับการเล่าเรื่องของสารคดี แต่ต้องการให้มีอรรถรสและความรู้สึกแอบแฝงร่วมกันของคนดูหนัง จนท้ายที่สุดคนดูจำเป็นต้องตระหนักถึงอะไรบางอย่างเพื่อให้ตัวละครเกิดการขับเคลื่อนแล้วพาไปถึงจุดที่หนึ่งต้องการจะบอกให้ได้

การพัฒนาบทภาพยนตร์

การพัฒนาบทภาพยนตร์เรื่อง Ahong, on the other hand มีความซับซ้อนในขั้นตอนของการบอกเล่าประเด็นที่ไม่ควรเด่นชัดจนเกินไป และในขณะเดียวกันเนื้อหาของแก่นน้ำต้องไม่ดูยัดเยียดจนทำให้รู้สึกว้าภาพไม่ได้ทำงาน ด้วยความที่แรงบันดาลใจเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลและยากที่จะเล่าตรงๆออกมาเป็นภาพให้ดูน่าเชื่อ จึงจำเป็นต้องมีการบิดเบือน กระชับเหตุการณ์ และสร้างเรื่องราวเพื่อให้แต่ละซีนออกมามีมิติมากขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

การลงมือทำโดยไม่รู้คำตอบดีกว่าการต้องรอต่อไปโดยไร้ซึ่งความหวัง

ประโยคขยาย (Log line)

เด็กสาวต้องออกตามหาศพแม่ที่แก่งอาสง ที่ที่ใครต่างบอกว่าเต็มไปด้วยวิญญาณและความตายแต่สำหรับเธอ มันคือความหวังเดียวสุดท้ายที่เหลืออยู่

โครงเรื่อง (Plot)

เพ็ญเด็กสาววัย 18 ปี อาศัยอยู่กับพ่อที่กรุงเทพฯ แต่ต้องกลับมาใช้ชีวิตในบ้านเกิดตัวเองที่จังหวัดบึงกาฬ หลังจากได้รับรู้ข่าวการเสียชีวิตของแม่ตนเองที่จมน้ำตายในแม่น้ำโขง เวลาผ่านไปหลายวัน ยังไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดหาศพแม่ของเธอเจอ ด้วยความเชื่อในอดีต แก่งอาสงเคยเป็นสถานที่ที่ศพจะสามารถไหลไปอยู่ติดที่นั่นมากที่สุด ทำให้เพ็ญอยากไปที่นั่น แม้ในทางกลับกัน ชาวบ้านและญาติคนเดียว อย่างน้ำชายของเธอจะไม่เห็นด้วยก็ตาม นั่นทำให้เธอจึงออกเดินทางไปที่แก่งน้ำแห่งนี้ โดยมีเจ้าหน้าที่แปลกหน้าพาเธอไป เวลาผ่านไปหลายชั่วโมง เจ้าหน้าที่ไม่สามารถพาเธอไปถึงที่แก่งได้ท้ายที่สุดเพ็ญไปถึงแก่งน้ำด้วยตัวเองคนเดียว มีศพติดที่แก่งอยู่จริง แต่ไม่มีใครรู้ว่าศพนั้นคือแม่ของเธอหรือเป็นเพียงแค่ศพทั่วไปที่ไหลลอยมาติด ตามคำบอกเล่าจากคนอื่น

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

Sequence A การกลับมาของคนเป็นลูก

เพ็ญ เด็กสาววัย 18ปี อาศัยอยู่กับพ่อที่กรุงเทพฯ แต่ต้องกลับมาที่บึงกาฬเพราะข่าวการเสียชีวิตจมน้ำตายของแม่ตัวเองในแม่น้ำโขง ตั้งแต่สามวันก่อนจนถึงตอนนี้ ยังไม่มีใครพบศพแม่ของเธอเจอ เพ็ญเข้ามาทานข้าวกับน้ำที่บ้านและสังเกตเห็นเสื้อของน้ำที่ขาดอย่างผิดปกติ

Sequence B รอคอย

ช่วงเวลาที่น้ำชายต้องคอยติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ เพ็ญต้องรอคอยเขาอยู่ที่บ้านเพื่อ ฟังความคืบหน้าของคดี เธออาศัยช่วงเวลานี้เย็บผ้าที่ขาดของน้ำ แต่แล้วเธอได้พบกับชายแปลกหน้าคนหนึ่ง ซึ่งเช่าบ้านข้างๆอยู่ติดกับเธอ เธอเผลอมองเขาระหว่างเย็บผ้า จนเผลอใช้กรรไกรบาดมือตัวเอง และห้ามเลือดแทบไม่ทัน เธอออกไปหาซื้อยาข้างนอก ก่อนจะรู้อีกทีว่าแถวที่เธออยู่ไม่มีร้านขายยาใดๆเลย นั่นทำให้แม่ค้าที่ร้านของชำเป็นคนช่วยเธอทำแผล เพ็ญอาศัยโอกาสนี้แทนในการถามถึงแก่งอาสง แต่คำตอบที่ได้กลับเป็นสิ่งที่แม่ค้าไม่อยากจะเอ่ยไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence C หาทางไป

เมื่อเวลาการรอคอยสร้างความน่าเบื่อให้กับเพ็ญมากขึ้น และสิ่งที่ได้ก็มีแต่ความว่างเปล่า เธอจึงพูดถึงเรื่องแก๊งอาชงกับน้ำอีกครั้ง แต่เขาก็บอกกับเธอด้วยความรู้สึกเดียวกันกับคนก่อนหน้าที่ผ่านมา เพ็ญเริ่มไม่แน่ใจแล้วว่าเธอควรออกไปตามหาด้วยตนเองหรือรอแบบนี้ต่อไป กระทั่งเพ็ญเห็นรถมอเตอร์ไซค์คันหนึ่ง ที่มีกุญแจเสียบไว้จอดอยู่ มันถือเป็นช่องทางในการออกไปจากที่นี่ได้ ทันทีที่เพ็ญตัดสินใจจะขับมอเตอร์ไซค์คันนั้น เขาซึ่งเป็นเจ้าของก็เจอเธอเสียก่อน

Sequence D เผชิญความกลัว

ชายข้างบ้านที่เพ็ญเห็น เขาคือมินเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีแม่ของเพ็ญ มินช่วยพาเธอไป แก๊งอาชงตามที่เธอต้องการ แต่เมื่อเวลาผ่านไปเกือบชม แล้วทั้งสองยังเดินทางไม่ถึงไหน เพ็ญเริ่มไม่ไว้ใจในตัวมินมากขึ้นจนแสดงความแหวะวังออกมาอย่างชัดเจน เธอเลือกเอาปืนในบ้านน้ำที่เคยเห็นชู่ที่เขา ขณะเดียวกันน้ำชายของเพ็ญที่กำลังกลับบ้าน ก็ประสบกับรถเสียกลางทางท่ามกลางพื้นที่ที่ห่างไกลจากบ้านคน และไร้ซึ่งสัญญาณโทรศัพท์ เพ็ญกับมินต้องแย่งปืนกัน

Sequence E เปลี่ยนใจ

เชษฐพยายามโทรศัพท์หาทั้งเพ็ญและเจ้าหน้าที่ แต่ก็ไม่มีใครรับสาย เขาเดินทางมาเรื่อยๆจนไปชายคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มินนั่งสูบบุหรี่อยู่เฉยๆและมองมาที่เขา เวลาก่อนหน้านี้ นั่นคือช่วงที่เพ็ญต้องกระเสือกกระสนวิ่งออกจากป่ามาคนเดียวเพื่อหาทางไปแก๊งอาชงด้วยตัวเอง ท้ายที่สุดเพ็ญได้แค่มาถึงแก๊ง และวางรูปแม่ไว้ตามสายน้ำ มีเพียงคนดูภายนอกเท่านั้นที่รู้ว่ามีศพติดอยู่ที่แก๊งจริงๆ แต่ไม่มีใครรู้ว่าศพนั้นคือแม่ของเธอหรือเป็นเพียงแค่ศพทั่วไปที่ไหลลอยมาติด ตามคำบอกเล่าจากคนอื่น

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

การปรับปรุงบทภาพยนตร์

หลังจากพัฒนาบทในรูปแบบของ SEQUENCE แล้วทำให้ข้าพเจ้าเห็นภาพรวมได้ชัดเจนมากขึ้น แต่เนื่องจากเนื้อหาในบทของข้าพเจ้าต้องมีการลงรายละเอียดถึงข้อมูลจริง เช่น Dialogue ที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ รวมถึงพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของคนจังหวัดนี้ ข้าพเจ้าจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเล่าเรื่องตามเหตุการณ์ต่างๆที่ข้าพเจ้าเคยประสบพบเจอหลังจากการลง Research เพื่อหาข้อมูลของตัวละคร โดยยึดตัวละครเป็นจุดตั้งต้นของการพาคนดูไปทำความรู้จักกับที่มาที่ไปของแก่นน้ำ เพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหาและการออกแบบ scene ที่สำคัญต่างๆของภาพยนตร์เรื่องนี้

บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

บทถูกออกแบบมาโดยให้ความสำคัญกับ Back Story ของตัวละครอย่างชัดเจน เช่นเรื่องที่พ่อเพ็ญเลิกกับแม่เพราะเข้าใจว่าแม่ไปอาศัยอยู่กับชายอื่น จึงทำให้เพ็ญต้องมางานศพแม่ที่จังหวัดบึงกาฬคนเดียว รวมไปถึงการให้เหตุผลอย่างชัดเจนว่าทำไมเพ็ญถึงรู้เรื่องแก๊งอาชงทั้งที่ตัวเองเพิ่งเคยมาครั้งแรก ซึ่งในบทก็จะมีเขียนให้ว่าจริงๆเพ็ญไม่ได้มาครั้งแรกแต่เคยอาศัยอยู่กับแม่ตอนที่เธอยังเด็กและเธอก็จำความเรื่องราวต่างๆได้ ด้วยความที่ต้องการให้หนังเรื่องนี้เป็นเพียงหนึ่งสั้น และเน้นไปที่การตามหาศพมากกว่า ประเด็นของ Back Story จึงจำต้องถูกลดทอนลงและถ่ายทอดเฉพาะสิ่งที่จำเป็นต้องการเล่าเรื่องเท่านั้น

บทภาพยนตร์ร่างที่ 2

หลังจากที่บทถูกลดทอนเรื่องความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นก่อนที่ตัวละครอย่างเพ็ญจะเดินทางมาที่จังหวัดบึงกาฬ ขึ้นบางขึ้นที่ได้ดีไซน์มาก็ได้รับแรงบันดาลใจมาจากโลเคชั่นจริงซึ่งู่วางที่มงานเคยไปลง Scout มาก่อนหน้านี้ แต่หลังจากที่ข้าพเจ้าเขียนบทเสร็จ และต้องไปลงไปสำรวจพื้นที่กันอีกครั้ง ข้าพเจ้าก็พบว่า พื้นที่ที่เคยใช้ถ่ายไม่สามารถใช้ไฟได้ รวมถึงสภาพพื้นที่ในช่วงหน้าฝนกับหน้าหนาวก็มี Mood ที่แตกต่างกันพอสมควรดังนั้นบทจึงต้องมีการถูกปรับอีกรอบพร้อมลงหาโลเคชั่นใหม่ที่ต้องการจริงๆ

บทภาพยนตร์ร่างที่ 3

ในร่างนี้หลังจากที่มีการปรับบทไปพร้อมกับหาโลเคชั่นไป ข้าพเจ้าค่อนข้างได้ข้อสรุปที่แน่ใจแล้วว่าจะมีจุดไหนบ้างที่เราต้องการใช้ถ่ายทำ บทในตราฟนี้จึงเขียนขึ้นจากโลเคชั่นจริงและการกระทำจริงที่ข้าพเจ้าเคยไปใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันกับชาวบ้านบึงกาฬ ด้วยความที่บทต้องมีการเกริ่นนำถึงข้อมูลของแก๊งอาชง จากที่แค่ให้คนแสดง กลับจำต้องเลือกให้คนมาสัมภาษณ์ถึงแก๊งจริงๆ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องบิดเบือนข้อมูลบางอย่างเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับเนื้อหาและนำติดตามมากยิ่งขึ้น

บทภาพยนตร์ร่างที่ 4

สำหรับดราฟท์นี้ มีการเปลี่ยนรูปแบบตอนจบ จากที่เคยตั้งใจให้เพ็ญออกไปตามหาศพคนเดียวโดยที่ไม่ฟังใคร และไม่มีใครรู้ว่าเธอจะถึงแก่งโหล ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้เพ็ญไปถึงที่แก่งแล้วแทนเพียงแต่ว่าศพที่เจอเราจะไม่รู้ว่าเป็นศพของแม่เพ็ญจริงๆ หรือเป็นแค่ศพที่ไหนไม่รู้ซึ่งบังเอิญลอยมาติดตามคำบอกเล่า การจบแบบนี้ แม้จะคลุมเครืออยู่แล้วก็ตาม แต่ภาพที่ถูกถ่ายทอดออกมาจะทำให้คอนเซ็ปงานและประเด็นที่ต้องการนำเสนอมีความคมและชัดเจนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

บทภาพยนตร์เรื่อง อาฮง Ahong, on the other hand ฉบับร่างสมบูรณ์

scene 1 สัมภาษณ์ชาวบ้านที่เคยอาศัยอยู่อาฮงหรือรู้จักแก่งอาฮง

ภายนอก / บ้านชาวบ้าน / กลางวัน

สัมภาษณ์ความเชื่อที่เคยได้ยินจากแก่งอาฮงและทัศนคติความคิดที่มีต่อความเชื่อเหล่านี้

scene 2 คำประกาศสังตามหาศพ

ภายนอก / หมู่บ้านบุงคล้า / กลางวัน

เสียงประกาศจากนายกตำบลบุงคล้า จังหวัดบึงกาฬ กล่าวพูดถึงศพที่เสียชีวิตไปเมื่อสองวันก่อนซึ่งตอนนี้ยังไม่มีใครพบเห็น จึงอยากวานชาวบ้านให้ช่วยกันตามหาและติดต่อแจ้งเจ้าหน้าที่กลับทันทีหลังจากที่รู้ว่าศพลอยไปติดอยู่ที่ใด

นายกตำบลบุงคล้า (V.O.)

ขออนุญาตประชาสัมพันธ์ ให้กับพ่อแม่พี่น้องบ้านเรา
ได้รับทราบ ในเขตหมู่บ้านเราได้เกิดการสูญเสียขึ้นอีกครั้ง
ก็คือ นางเดือนเพ็ญ พุ่มอ่อน ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต
อยู่ที่ริมโขงหมู่บ้านเรา เหตุเกิดเมื่อประมาณ 2 วันที่ผ่านมา
วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 16.20 น. ตอนนี้ทางเจ้าหน้าที่
ของเราก็ได้ช่วยกันหาศพ แต่หาแล้วยังไม่เจอ จึงขอความร่วมมือ
จากพ่อแม่พี่น้องบ้านเราให้ช่วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

scene 3 การกลับมาของลูกสาว

scene 3.1 กลับบ้านเก่า

ภายนอก / ถนนหมู่บ้านบุงคล้า / กลางคืน

ช่วงเวลาค่ำคืนในการกลับมาบ้านที่เคยจากไปเมื่อตอนเธอยังอายุไม่กี่ขวบ เพ็ญเด็กสาววัย 18 ปีกับ เซซุ้หรือน้ำชายของเธอกำลังขับรถคันใหญ่ เข้ามาในตรอกซอยที่แวดล้อมไปด้วยบ้านคน ถนน และ แม่น้ำ ทางข้างหน้าของพวกเขา คือเส้นทางที่ถูกแสงไฟสลัวสีส้มส่องทางเป็นระยะๆ เพ็ญได้แต่เหม่อ มองออกไปนอกหน้าต่าง เธอพยายามคิดทบทวนมาตลอดกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเธอและคนที่อยู่ที่นี่

scene 3.2 โทรกลับ

ภายใน / บ้านบุงคล้า / กลางคืน

เพ็ญโทรศัพท์คุยกับพ่อหน้าบ้าน เพื่อบอกเขาว่าเธอถึงที่นี่แล้ว

เพ็ญ

ฮัลโหล พ่อ ... เพ็ญว่า เพ็ญอาจอยู่นานกว่างานศพแม่จะเสร็จนะ
พ่ออย่าเพิ่งบอกเรื่องนี้กับน้องละ กลัวมันรับไม่ได้วะ
ยังไงถ้าเสร็จเรียบร้อยแล้ว เดี่ยวหนูโทรกลับนะพ่อ

scene 3.3 รูโหว่

ภายใน / บ้านบุงคล้า / กลางคืน

เพ็ญ ทานข้าวกับน้ำเซซุ้ เธอมองเขาทานด้วยความหิว ไม่นานเซซุ้ก็เป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนา

เซซุ้

เดี๋ยวพรุ่งนี้ เพ็ญอยู่บ้านไปก่อนนะ พรุ่งนี้น้ำจะไปคุยกับเจ้าหน้าที่
เรื่องแม่เราให้ น้ำแช่อาหารเอาไว้ให้แล้ว ถ้าเราหิว ก็อุ่นกับข้าวในตู้เย็น
ทานได้เลย

ระหว่างที่น้ำเซซุ้กำลังพูด เธอสังเกตเห็นว่า เสื้อที่น้ำเซซุ้ใส่ มีรอยขาดวินด้านข้างเล็กๆอยู่

เชษฐ

ตอนนี้บ้านมันเก่าไปหน่อย เพ็ญไม่อยู่บ้านนาน อาจจะมีรู้สึก
แปลกๆตอนแรก แต่เดี๋ยวออกไปสักพัก เพ็ญก็จะชิน ว่าแต่
กับข้าว เราทานได้ใช่ไหม

เพ็ญพยักหน้า และทานกับข้าวที่นำเข้ามา แต่ก็ยังไม่หยุดจ้องที่เสื้อของเขา

scene 4 หน้าทีของการมาอยู่

scene 4.1 ชายแปลกหน้า

ภายใน / บ้านแม่เพ็ญ / กลางวัน

เช้าวันต่อมา เพ็ญหยิบเสื้อผ้าที่แม่เย็บทิ้งไว้ กับโต๊ะที่เต็มไปด้วยเครื่องจักร เข็มและด้าย เรียงร้อยกัน เธอเริ่มเข้าไปหยิบจับมัน แล้วหาเสือน้ำเชษฐที่ขาดมาเย็บให้ เพ็ญมองทะลุออกไปเห็น ชายหนุ่มข้างบ้านอีกคนอยู่ใต้ถุนบ้านตัวเอง เธอมองเขาอยู่นานสักพัก ก่อนที่เขาจะมองเธอกลับ เพ็ญรีบหลบสายตา แล้วตั้งใจจะตัดด้ายออกแต่กลับทำกรรไกรบาดมือ จู่ๆ เลือดของเธอก็ไหลออกมาไม่หยุด เธอรีบนำเสื้อที่อยู่ใกล้ตัวมาห้ามเลือด และความหาคูญาในบ้านหลังนี้ นำแปลกที่ เธอไม่พบอะไร นอกจากปิ่นกระบอกหนึ่งที่น่าสงสัยอยู่แทน

scene 4.2 อายากรู้จัก

ภายใน / บ้านแม่เพ็ญ / กลางวัน

เพ็ญลองเดินเลาะจากบ้านของเธอไปที่บ้านอีกหลังซึ่งอยู่ไม่ไกล หวังจะขอยาจากชายที่อยู่ข้างบ้าน แต่กลับไม่มีใครเปิดประตูให้

scene 5 ความลำบากพื้นฐาน

ภายใน / ร้านขายของชำ / เย็น

เพ็ญรีบเดินไปหาร้านขายยาข้างทาง เมื่อไม่รู้ว่าจะไปทางไหน เพราะไม่ใช่คนในพื้นที่ เพ็ญตัดสินใจเลือกเข้าร้านขายของชำทันที ปรากฏว่าไม่มีพลาสติกหรือยาขาย คนขาย เห็นเธอบาดเจ็บ จึงช่วยทำแผลให้ โดยใช้ยาของตัวเอง

แม่ค้าขายของชำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ็บไหมหนู ถ้าจะซื้อยา ต้องนั่งรถไปอีกหลายสิบลีนะ
แถวนี้ ร้านขายยามันน้อย

เพ็ญ

ที่นั่นมีแกงน้ำที่เป็นเสตือน้ำวนอยู่ไซ้ไหม มันชื่อว่าอะไรนะน้ำ

แม่ค้าขายของชำ

หนูจะไปทำอะไร แกงที่หนูว่ามันไกลมากนะ

เพ็ญ

แล้วน้ำพอจะรู้ไหมว่าถ้าจะไปที่นั่น ต้องทำยังไง

เมื่อทำแผลเรียบร้อยแล้ว คนชายก็รีบเก็บอุปกรณ์ ก่อนจะหันมาพูดกับเธอด้วยความหวังดี

แม่ค้าขายของชำ

อย่าไปเลย มันไม่มีอะไรให้เที่ยวหรอก

scene 6 การรอเป็นเรื่องปกติ

ภายใน / บ้านแม่เพ็ญ / กลางคืน

เธอยังลองเล่นจักรเย็บผ้าของแม่เหมือนเดิม ส่วนน้ำชายก็ได้แต่คุยกับควาย

scene 7 แรงกระเพื่อมที่ไม่เคลื่อนไหว

ภายนอก / สวนยางพารา / กลางคืน

ตกตึก เพ็ญออกไปกรีดยางกับน้ำด้วยกัน จู่ๆ เพ็ญพูดถึงแกงอาฮงอีกครั้ง

เพ็ญ

น้ำ ...น้ำรู้จัก คนที่เขาอยู่บ้านข้างหลังติดกับเราหรือเปล่า

เชษฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ้อ เขาเป็นเจ้าหน้าที่ กรมสอบสวนคดีแม่เพ็ญนี่แหละ
ถ้าอยากรู้เรื่องราวละเอียด เราไปคุยกับเขาได้ไหม

เพ็ญ

คือ หนูเคยได้ยินเรื่องแก๊งอาซง จากคนแถวนี้มา
น่าจะเราไปหาศพแม่ที่แก๊งอาซงกันได้ไหม

เชษฐ

ใจเย็นนะเพ็ญ เราไม่ใช่เจ้าหน้าที่ และตอนนี้เราก็เกี่ยวข้องกับ
เดี่ยวถ้า nálดเมื่อไหร่ พวกเขาคงทำงานง่ายขึ้น

เพ็ญ

แล้วน้ำไม่คิดว่าเราน่าจะออกไปหาเองกันบ้างหรือ

เชษฐ

โอ้เพ็ญ ถ้ามันง่ายขนาดนั้น คนอื่นก็หาเจอไปแล้วนะสิ

เพ็ญไม่พูดอะไร เธอหันไปกรีดขยาดต่อ เธอเริ่มกรีดขยาดที่ตื้นแรงขึ้นเรื่อยๆ จนน้ำย่างไหลออกมาไม่หยุด

scene 8 เหตุผลของการไม่ไป
ภายนอก / บ้านแม่เพ็ญ / กลางวัน

วันนี้เพ็ญอยู่บ้านคนเดียว น้ำเชษฐออกไปทำงานเหมือนเดิม สิ่งทั้งสองพูดกันเหมือนเดิมยังคงก้อยู่
ในหัวของเพ็ญ

เพ็ญ (V.O.)

นี่มัน...ผ่านมากี่วันแล้วนะน้ำ

เชษฐ (V.O.)

ถ้าถึงพรุ่งนี้ก็วันที่ 4 พอดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เธอเอากับข้าวที่อยู่ในตู้เย็นมาอุ่น เพ็ญเห็นชายคนเดิม นั่งอยู่หน้าบ้านอีกครั้ง คราวนี้ทั้งสองมองหน้ากัน เธอเอาผ้าที่อยู่ในตะกร้ามาดู พบแต่เสื้อของน้ำที่ขาด เพ็ญเลยเย็บผ้าให้ รวมถึงยังเอาเปียร์ไนตู้เย็นของน้ำมาที่แช่ไว้ในตู้เย็นมาลองไว้มาลองใต้ถุนบ้าน ก่อนจะหันไปเห็นมอเตอร์ไซค์คันหนึ่ง ที่มีกุญแจรถเสียบอยู่ เธอมองมันอยู่ห่างๆ เมื่อเห็นว่าไม่มีคน เพ็ญจึงค่อยๆเดินไปหามัน เธอเริ่มเดินเร็วขึ้น เพื่อไปหาเป้าหมายข้างหน้า เธอจ้องมองด้วยความรู้สึกดีใจเล็กๆ ก่อนจะตัดสินใจบิดกุญแจ แต่ทว่าเสียงของชายข้างบ้านก็ดังขึ้นมาพอดี

มิน

ลูกน้ำเดือนไซ้ใหม่

เพ็ญหันไปมองตามเสียงอย่างตกใจ

scene 9 เสียง

ภายนอก / ป่า / กลางวัน

รถกระบะคันหนึ่งถูกจอดทิ้งไว้ มินหรือชายข้างบ้านพาเพ็ญเข้าไปในป่า ซึ่งเป็นทางลัดของการไปแก่งน้ำที่เธออยากไป ขณะที่มินพาเพ็ญเดินนำ เขาถามเพ็ญถึงเรื่องของแม่ไปด้วยระหว่างทาง

เพ็ญ

พี่เป็นเจ้าหน้าที่ดูแลดีแม่เพ็ญอยู่ไม่ใช่
พาหนูมาที่นี่แล้วใครทำงานอยู่

มิน

เรื่องนั้นไม่ต้องห่วงหรอกมีคนทำหลายคน
ว่าแต่.. ทำไม่ถึงมาที่นี่คนเดียวล่ะ พ่อเราไม่มาด้วยหรือ

เพ็ญ

พี่รู้จักกับแม่ไซ้ใหม่ ตอนเพ็ญไม่อยู่แม่เป็นไงบ้าง

มิน

พี่เพิ่งย้ายเข้ามาก่อนหน้านี้ได้ไม่เท่าไรหรอก น้ำเดือนเป็นคน
ให้พี่เข้าบ้านหลังข้างๆเองแหละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพ็ญฟังเสียงของเขาอย่างตั้งใจ แววตาของของเธอดูมีความหวัง
 มิน
 แก่ใจดีนะ ชอบเย็บผ้าเหมือนน้องเลย

เพ็ญรู้สึกจิตใจแปลกๆ

เพ็ญ
 พี่รู้ได้ไง ว่าหนูชอบเย็บผ้า

มินหยุดเดินแล้วหันมามองเพ็ญ เขายิ้มมุมปากเบาๆ

มิน
 ก็ดูไม่ยากนี่

ชายหนุ่มพูดจบก็หันหลังเดินต่อ เพ็ญมองค้อนเบาๆ ทั้งคู่เดินไปไม่เท่าไร ก็หาที่พักนั่งคุย
 มินจุดบุหรี่ขึ้นมาสูบ เขาเป็นฝานเริ่มบตสนทนาก่อนอีกครั้ง

มิน
 จริงๆ... น้องน่าจะบอกให้น้าเซษฐ์เขาพาไปนะ

เพ็ญ
 น้าไม่กล้าพามาหรอก หนูว่าเขาคงกลัว

มิน
 แล้วมากับคนแปลกหน้าแบบนี้ น้องไม่กลัวหรือไง

เพ็ญ
 ถ้าวันหนึ่ง พ่อหรือแม่พี่ตาย เดียวที่พี่รู้เองแหละ ว่าอะไรมันน่ากลัวกว่ากัน

มินมองเพ็ญด้วยสีหน้าเรียบเฉย มินยื่นบุหรี่ในมือให้เพ็ญ เธอรับมาสูบ ระหว่างนั้นเพ็ญแอบโทรหาน้า
 เซษฐ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

scene 10 ความลำบากขึ้นกว่า

ภายนอก / ถนนบุงคล้า / กลางวัน

เชษฐกำลังขับรถกลับบ้านและสูบบุหรี่ไปด้วย จู่ๆ รถเกิดเสียกะทันหัน เขาหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา แต่ปรากฏว่าที่ๆอยู่กลับไม่มีสัญญาณ มินตัดสินใจต้องลงจากรถแล้วเปิดกระโปรงดูสภาพ ก่อนจะมองหาคนช่วย ท่ามกลางความเคืองแค้นบนถนนเส้นนั้น ไม่มีแม้แต่รถสักคันที่ขับผ่านมา เขาจุดบุหรี่อีกมวน และคงรอต่อไป

scene 11 พลาด

ภายนอก / ป่า / เย็น

ระหว่างที่เพ็ญกำลังเดินตามมิน เธอหยิบมือถือขึ้นมาดูนาฬิกา จนพบว่าทั้งเธอและเขา ใช้เวลาไปกับการเดินวนอยู่ในป่ามากพอสมควร เพ็ญจึงเริ่มพูดอะไรบางอย่างกับมิน

เพ็ญ
พี หนูว่าเราเดินมาไกลจากรถมากแล้วนะ นี่หนูยังไม่เห็นอะไร
นอกจากป่าเลยอะ

มินหยุดเดิน เขาไม่พูดตอบอะไร เพ็ญเริ่มสงสัย

เพ็ญ
ยังงัยอะพี หรือว่ากลัวตาย ไม่กล้าพาไปแล้ว

มินเริ่มไม่สบอารมณ์กับคำพูดแบบนี้ แต่ยังไม่หันกลับมาทันที เพ็ญเองรู้สึกได้ว่าเขากำลังปิดบังอะไรสักอย่าง

มิน

น้องว่า ทำไมพ่อน้องไม่มาเอง แม่เราตายทั้งคนไม่ใช่เหรอ
ทำไมปล่อยให้เด็กผู้หญิงมาคนเดียว เคยคิดมั๊ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพ็ญรู้สึกจุกกับคำถาม แต่เธอกลับเลือกบายเบี่ยงที่จะตอบ

เพ็ญ

เฮ้ย ถ้าไม่อยากช่วยแล้ว บอกตรงๆก็ได้นะ ไปเองก็ได้

เพ็ญรีบหันหลังเดินกลับ มินพูดต่ออย่างใจเย็น แต่ภายในใจกลับมีอาการโกรธ

มิน

ไม่มีพ่อคนไหนปล่อยให้ลูกสาวตัวเอง มาที่ไกลๆ คนเดียวหรอกนะเพ็ญ
ขนาดพี่เพิ่งมาอยู่ พี่ยังรู้เลยว่าน่าเดือนเขาเคยมีลูกติด

เพ็ญนิ่ง แอบโกรธลึกๆข้างในแต่ไม่แสดงออก

มิน

ส่วนทางที่เหลือ ... เราเลาะตามทางต้นไม้พวกนี้ไปเองแล้วกัน

มิน

พอดี พี่เริ่มกลัวตายแล้วว่ะ

มินเดินกลับมาแล้วหันหลังสูบบุหรี่ คิ้วของเขาเริ่มแพร่กระจายอีกครั้ง
จู่ๆ เขาก็รู้สึกได้ว่ามีอะไรมาจ่อด้านหลัง

เพ็ญ

พี่... พี่ก็แค่พาหนูไป มันจะยากอะไรนักหนาอะ

มินเงิบสั๊กพัก เพื่อดั่งสติ เพ็ญถือปืนด้วยมือสั้น เธอลั่นเลในตัวเอง

มิน

เด็กอายุ 18 มีของแบบนี้ด้วยหรือ ใช้เป็นหรือเปล่าก็ยังไม่รู้เลย

มินพูดกับเพ็ญอย่างดูถูกเล็กน้อย โดยไม่แม้แต่จะหันไปมองหน้าเธอ เขาไม่สนใจและเดินนำหน้าต่อ
เพียงไม่กี่ก้าวเพ็ญก็ชักปืนแล้วจ่อไปที่มินอีกครั้ง มินหยุดเดิน เขาหันกลับมา และค่อยๆเดินไปหาเพ็ญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพ็ญถอยห่างเล็กน้อย มือเริ่มสั่น ช่วงเวลาที่เพ็ญกำลังจะยกปืนสูงขึ้น มินจึงอาศัยจังหวะเข้าไปแย่งปืนทั้งสองแย่งปืนกันจนปืนลั่น เพ็ญกรีดร้องด้วยความตกใจ ด้วยความที่มินโตกว่า เขาคุมปืนได้และเปียงไปหาเพ็ญ

มิน

ไม่มีใครบังคับให้เราชนะ มีแต่เราที่อยากมาเอง

มินพูดด้วยอารมณ์ขู่ เพ็ญมองเขาอย่างไม่กลัว

scene 12 ทางที่ต้องเดินต่อ

scene 12.1 หาทางไป

ภายนอก / ถนนบุงคล้า / เย็น

เมื่อเริ่มไม่เห็นวีแวนของรถสักคันที่จะผ่านมาทางเขา เซซุรุจึงเริ่มเดินออกจากรถ เขาเดินไปเรื่อยๆ อย่างไม่รู้ทิศทาง พร้อมกับมองหาสัญญาณโทรศัพท์ เวลาช่วงขณะนั้น ผ่านไปอย่างรวดเร็ว จากแสงตะวันที่เคยสว่างก็กลับมืดลงอย่างน่ากลัว

scene 12.2 เจอ

ภายนอก / ร้านเครื่องซักผ้า / เย็น

จนกระทั่งเขาเดินมาถึงร้านเครื่องซักผ้า เซซุรุดูมือถือของตัวเองและพบว่ามันสัญญาณขึ้น ขณะเดียวกัน เขาก็เห็นเจ้าหน้าที่มินสูบบุหรี่รอเขาอยู่

scene 13 เสียงที่เปลี่ยนในใจ

scene 13.1 ตัวคนเดียว

ภายใน / ป่า / เย็น

เพ็ญที่มีเลือดเต็มตัว กับเจ้าหน้าที่มินที่ล้มอยู่ เธอตกใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น เพ็ญไม่รู้จะทำอะไรก่อน นอกจากความหยาบหริ่และไฟแช็กในกระเป๋าเขา เพ็ญรีบเดินออกมาอย่างรวดเร็ว รู้สึกตัวอีกทีเธอก็มานั่งอยู่ข้างกองไฟคนเดียว นั่งเปิดคู่มือถือที่ไม่มีสัญญาณ แต่อยู่ได้ไม่นานกองไฟเล็กๆที่เคยสว่าง ก็มอดลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

scene 13.2 หมดแรง

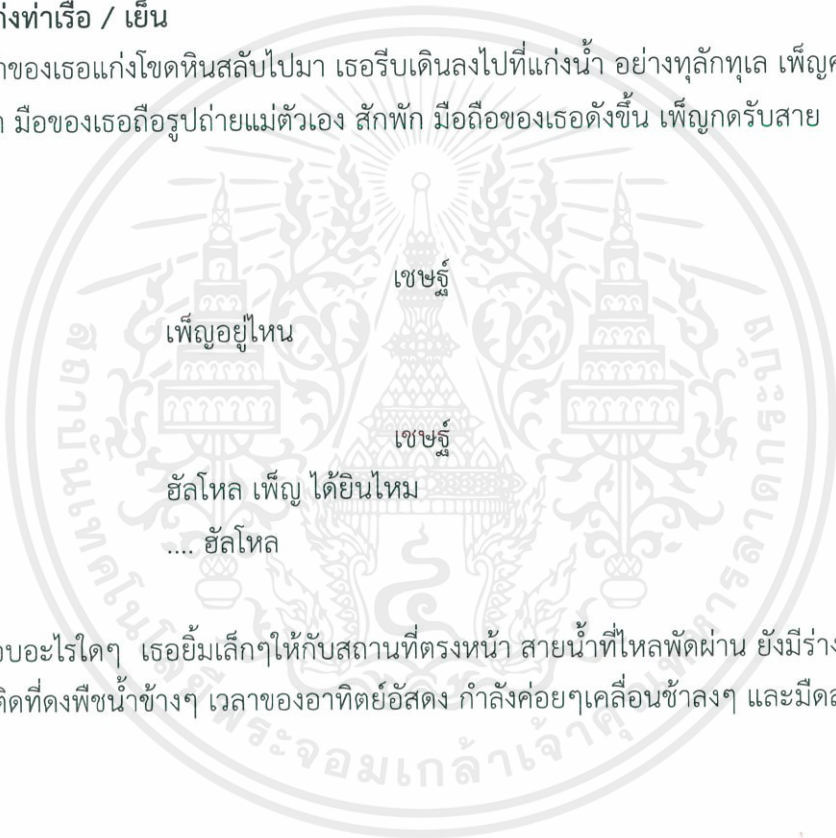
ภายใน / ป่าใกล้แก่ง / เย็น

เพ็ญกระเสือกกระสน เดินเลาะทางต้นไม้อย่างทุลักทุเล เธอเริ่มรู้สึกวาทางข้างหน้า คูมีช่องว่างระหว่างต้นไม้มากขึ้น แต่ไม่ทันที่จะเดินต่อไหว เธอก็สะดุดล้มพึงกับโขดไม้ เพ็ญมองเสื่อที่เปื้อนเลือดด้วยใบหน้าที่เหนื่อยล้ามามากพอ ก่อนจะรู้สึกถึงเสียงลมที่พัดผ่านเข้ามาหลังกู และค่อยๆชะงักหันไปมองด้านหลัง

scene 13.3 ทางสุดท้าย

ภายใน / แก่งท่าเรือ / เย็น

ภาพตรงหน้าของเธอแก่งโขดหินสลับไปมา เธอรีบเดินลงไปที่แก่งน้ำ อย่างทุลักทุเล เพ็ญค่อยๆนั่งลงใกล้ๆริมหน้า มือของเธอถือรูปถ่ายแม่ตัวเอง สักพัก มือถือของเธอตั้งขึ้น เพ็ญกดรับสาย

เพ็ญไม่ได้ตอบอะไรใดๆ เธอยิ้มเล็กๆให้กับสถานที่ตรงหน้า สายน้ำที่ไหลพัดผ่าน ยังมีร่างของใครบางคน ลอยมาติดที่ตงพีชน้ำข้างๆ เวลาของอาทิตย์อัสดง กำลังค่อยๆเคลื่อนช้าลงๆ และมีตลงโนที่สุด

บทที่ 4

การสร้างสรรค้งานภาพยนตร์

การเตรียมการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

การกำกับภาพของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้วางแผนการถ่ายทำและทำความเข้าใจกันเรื่องภาพกับผู้กำกับก่อนทำการถ่ายทำ โดยข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอเดสเนห์ของชุมชนต่างจังหวัดที่เงียบสงบ ห่างไกลความเจริญ ของจังหวัดบึงกาฬ บรรยากาศที่อ่อนรื่นไปด้วยความลึกซึ้งผ่านทางความเชื่อของผู้คน ที่ส่งผลต่อจิตใจตัวละคร ส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อภาพนั้น ก็คือ สถานที่ถ่ายทำ (Location)

ข้าพเจ้าจึงได้เดินทางไปศึกษา สถานที่ภายในจังหวัดบึงกาฬ สำนวณสภาพแวดล้อมโดยรวมของจังหวัด โดยเฉพาะบริเวณ แก่งอาฮง ซึ่งเป็นสถานที่หลักในบทภาพยนตร์ เพื่อที่ข้าพเจ้าจะสามารถนำข้อมูลที่มีมาใช้ในการสร้างพื้นที่ในการถ่ายภาพเพื่อเล่าเรื่องในภาพยนตร์

เมื่อได้สถานที่สำหรับถ่ายทำตามบทภาพยนตร์แล้ว ก่อนการถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงได้จำลองมุมกล้อง (Block Shot) สำหรับถ่ายทำ เพื่อที่จะสามารถกำหนดตำแหน่งของตัวละครบนจอภาพได้อย่างที่ข้าพเจ้าต้องการ เพื่อให้ได้เห็นแนวทางและบรรยากาศที่จะเกิดขึ้นในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

การหาสถานที่ถ่ายทำ (Location Scout) ข้าพเจ้าเลือกสถานที่ในอำเภอบุ่งคล้า จังหวัดบึงกาฬเป็นพื้นที่หลักในการถ่ายทำ เพราะเป็นอำเภอที่ติดกับบริเวณแก่งอาฮงซึ่งเป็นสถานที่สำคัญในภาพยนตร์เรื่องนี้ สถานที่ที่ปรากฏภายในภาพยนตร์มี บ้าน,ร้านขายของชำ,ถนน,ป่า และแก่งอาฮง

บ้าน

เป็นสถานที่ที่เพ็ญต้องกลับมาอาศัยในช่วงที่กลับมาตามหาศพแม่ตามบทภาพยนตร์ และบ้านหลังนี้ เป็นบ้านที่อยู่ในพื้นที่ที่ความเจริญยังไม่ถึง ไม่ค่อยมีสิ่งอำนวยความสะดวก จึงเป็น

สถานที่ที่ดูขัดกับตัวละครเพ็ญที่เป็นเด็กที่เติบโตมากับเมืองที่ความเจริญเข้าถึงแล้ว จึงเลือกบ้านที่มีลักษณะเป็นไม้ทั้งหลัง และมีอุปกรณ์ไฟฟ้าให้น้อยที่สุด

เหตุผลที่เลือกบ้านหลังนี้ เพราะมีพื้นที่ในบ้านที่กว้างพอให้ทีมงานใช้ทำงานได้อย่างสะดวก มีช่องแสงเข้าเฉพาะทางหน้าต่างและประตูไม้ ซึ่งสามารถควบคุมได้เป็นอย่างดี และบ้านเป็นไม้ทั้งหลังตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

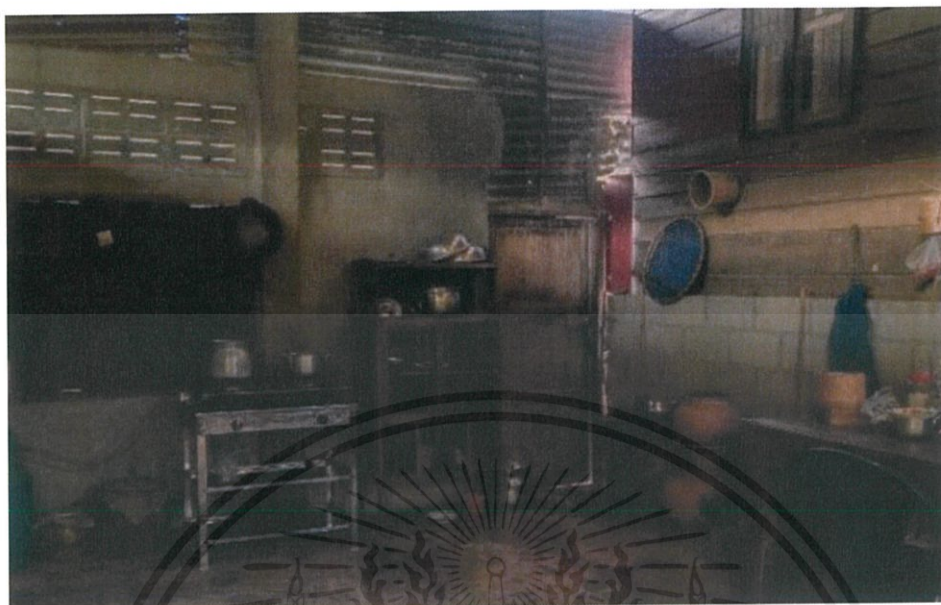

ภาพที่ 4.1 ภาพถ่ายภายนอกบ้าน

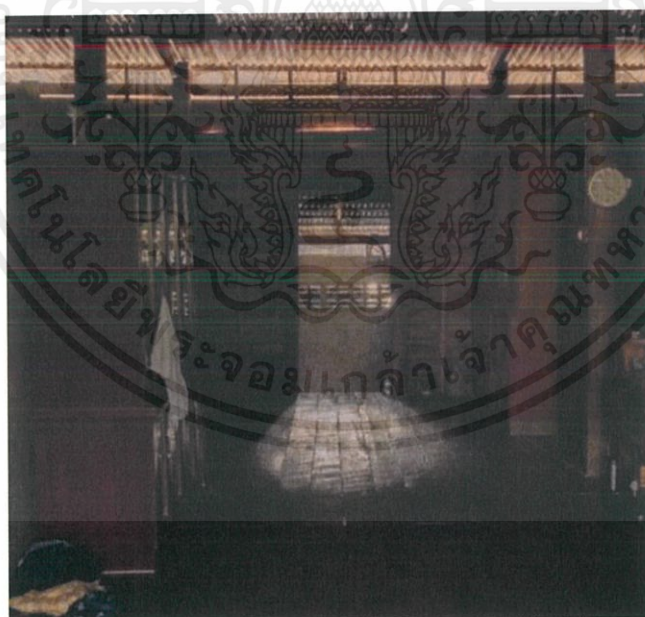

ภาพที่ 4.2 ภาพบริเวณโต๊ะเย็บผ้าภายในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ภาพถ่ายภายในบ้านบริเวณห้องครัว

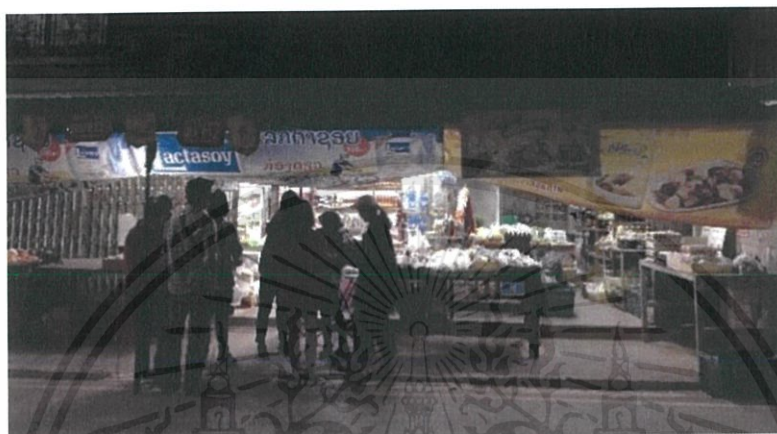

ภาพที่ 4.4 ภาพถ่ายภายในบ้านบริเวณตู้เก็บของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านขายของชำ

ร้านขายของชำ ปรากฏในฉากที่ตัวละครเพ็ญต้องการความช่วยเหลือ จากเมืองที่ขาดแคลนความสะดวกสบาย ร้านขายของชำนี้ จึงเป็นร้านเล็กๆ แต่เต็มไปด้วยของอุปโภคบริโภคมากมายที่ชาวบ้านจะมาจับจ่ายได้ จึงอยากให้สภาพในร้านมีของขายมากมายภายในร้านที่มีบริเวณจำกัด

ภาพที่ 4.5 ภาพร้านขายของชำ

ถนน

ถนน เป็นที่ที่ตัวละครใช้สำหรับเดินทางไปยังที่ต่างๆ เนื่องจากชุมชนที่เพ็ญอยู่ เป็นชุมชนที่ผู้คนอาศัยอยู่น้อย ภูมิประเทศมีความกันดาร ต้องการแสดงให้เห็นถึงความห่างไกลจากชุมชน เพราะถนนจะถูกใช้ในฉากที่ตัวละครต้องการความช่วยเหลือ แต่ไม่มีทางหาเจอ

ซึ่งข้าพเจ้าเลือกใช้ถนนช่วงที่ไม่มีอาคารบ้านเรือนและเลือกถ่ายช่วงเวลาที่มีผู้คนอยู่ในอาคาร เพื่อให้รู้สึกถึงความว่างเปล่าของผู้คน และปราศจากความช่วยเหลือ

ภาพที่ 4.6 ภาพบริเวณถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป่า

เป็นสถานที่ที่ตัวละครต้องเดินทางเข้าไปเพื่อเข้าสู่แก๊งอาซงซึ่งเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความเชื่อและตำนานเรื่องเล่า ระหว่างทางในป่าข้าพเจ้าจึงอยากให้ป่ามีความลึกซึ้งอยู่ด้วย โดยลักษณะที่ต้องการคือเป็นป่าที่มีต้นไม้ปกคลุม แสงแดดไม่สามารถส่องลงมาได้ทั้งหมด เพื่อให้ตัวละครเกิดคำถามกับตัวเองตลอดเวลาว่ากำลังเดินไปถูกทางหรือไม่ เพราะไม่มีอะไรที่บ่งชี้ทิศทางหรือบอกได้เลยว่าเดินมาไกลแค่ไหนแล้ว

เนื่องจากป่าในจังหวัดบึงกาฬ ไม่มีลักษณะป่าที่ตรงกับที่ข้าพเจ้าต้องการ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ป่าของจังหวัดนครนายกในการถ่ายทำแทน เพราะมีลักษณะที่ต้นไม้ปกคลุมและมีพื้นที่มากพอให้ตัวแสดงสามารถเดินและแสดงได้อย่างเหมาะสม และเดินทางไปได้สะดวก ระยะเวลาใกล้กว่าจังหวัดบึงกาฬ สามารถเดินทางไปได้สถานที่และถ่ายทำได้อย่างดี

ภาพที่ 4.7 ภาพถ่ายป่า จ.นครนายก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก่งอาซง

เป็นจุดหมายที่ตัวละครต้องการจะไป ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีแต่ผู้คนบอกกับตัวละครว่าไม่ควรไปเพราะเป็นสถานที่อันตราย และมีความเชื่อที่ไม่ดีนักกับแก่งนี้ แต่ก็ไม่มีความจริงใดๆ ข้าพเจ้าจึงอยากให้แก่งที่ปรากฏบนจอภาพ ดูเป็นสถานที่ที่กึ่งจริงกึ่งฝัน มีความผิดปกติของภูมิประเทศ ซึ่งข้าพเจ้าได้ไปดูที่แก่งอาซงของจริงแล้ว แต่ว่าแก่งมีความกว้างและโล่งเกินไป ทำให้ข้าพเจ้าออกหาแก่งในบริเวณใกล้เคียง และได้เจอแก่งใหม่ ซึ่งอยู่ติดกับเขื่อนที่กำลังสร้าง ข้าพเจ้าจึงเลือกแก่งนี้แทน เพราะว่าแก่งนี้ มีเกาะเล็กๆอยู่ติดๆกัน มีต้นไม้ต้นเล็กและหญ้าขึ้นสูง ซึ่งดูเหมาะสมกับความเชื่อที่ว่าถ้าหากมีศพลอยมา จะติดอยู่แถวนี้ได้ เพราะแก่งนี้มีพื้นที่ที่ศพจะสามารถลอยมาติดได้จริงๆ

ภาพที่ 4.8 ภาพถ่ายแก่งอาซงของจริง

ภาพที่ 4.9 ภาพถ่ายแก่งบริเวณใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจำลองมุมกล้อง (Block Shot)

สำหรับการถ่ายทำในด้านกำกับภาพจำเป็นที่จะต้องจำลองมุมกล้องก่อนการถ่ายทำเพื่อให้ข้าพเจ้าและทีมงานเห็นภาพที่ตรงกันกว่าภาพจะออกมาเป็นอย่างไร

ซึ่งจากบทภาพยนตร์ข้าพเจ้าต้องการตีความภาพยนตร์เรื่องนี้ให้ออกมาแบบลึกลับและซ่อนเร้นโดยอิงมาจากสถานที่ของเรื่องและสภาพจิตใจของตัวละครที่ต้องมาตามหาศพแม่ที่สถานที่เหล่านี้ โดยข้าพเจ้าอยากให้คนดูรับรู้ในสิ่งที่ตัวละครกำลังรู้สึกอยู่ นั่นคือความสงสัยต่อความเชื่อที่ได้ยินมา และความซ่อนเร้นของตัวละครที่ค่อนข้างจะปิดตัวกับโลกภายนอก

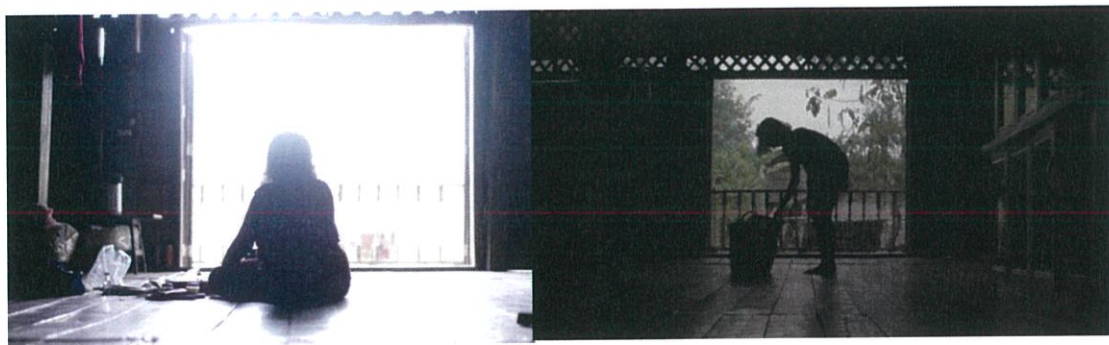

ภาพที่ 4.10 ภาพการจำลองมุมกล้องฉากเย็บผ้า

ภาพที่ 4.11 ภาพการจำลองมุมกล้องกรีดยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 ภาพการจำลองมุมมองจากเก็บผ้า

ภาพที่ 4.13 ภาพการจำลองมุมมองจากขโมยรถ

ภาพที่ 4.14 ภาพการจำลองมุมมองจากนอนพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 ภาพการจำลองมุกกล้องจากข้างบ้าน

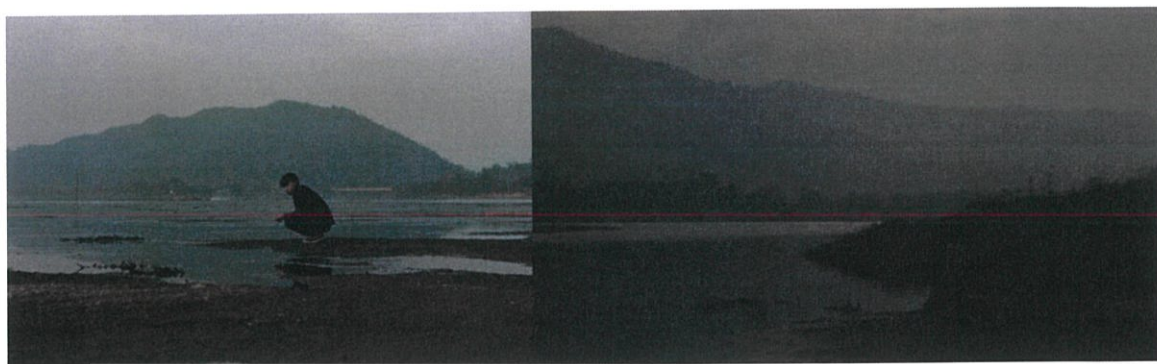

ภาพที่ 4.16 ภาพการจำลองมุกกล้องจากเดินเข้าป่า

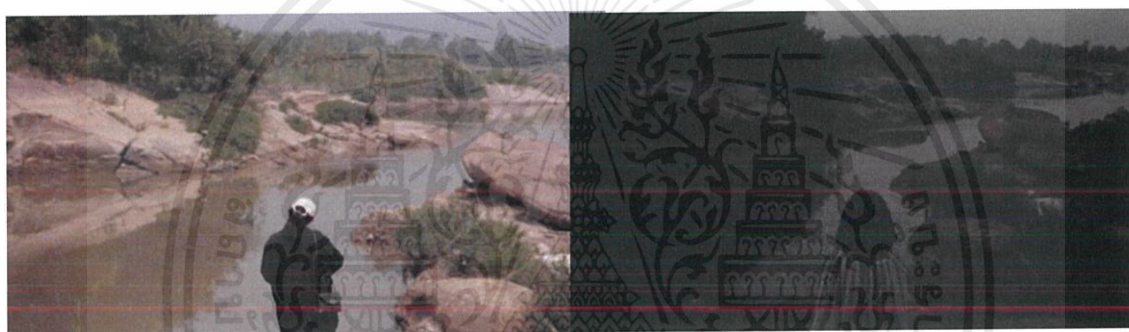

ภาพที่ 4.17 ภาพการจำลองมุกกล้องจากเดินเข้าป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 ภาพการจำลองมุมมองกล้องจากแก่งอาฮง

ภาพที่ 4.19 ภาพการจำลองมุมมองกล้องจากแก่งอาฮง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

อุปกรณ์ในการถ่ายทำ (Camera Equipment)

ในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ต้องการความคล่องตัว และอุปกรณ์ที่มีขนาดเล็ก เพื่อสะดวกในเดินทางเพราะหากอุปกรณ์มีขนาดใหญ่เกินไป จะทำให้ไม่สามารถขนส่งมาได้ทั้งหมดดังนี้

- กล้อง Sony A7S II
- Adapter Lens
- เลนส์ Carl Zeiss contax ช่วง 25 , 35 , 50 , 85
- ND filter Tiffen และ Step Ring
- Lanparte shoulder rig
- ขาตั้งกล้อง Miller DS-30

ภาพที่ 4.20 ภาพกล้อง Sony A7S II

ภาพที่ 4.21 ภาพ Adapter Lens

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.22 ภาพเลนส์ Carl Zeiss contax

ภาพที่ 4.23 ภาพ ND filter Tiffen และ Step Ring

ภาพที่ 4.24 ภาพ Lanparte shoulder rig

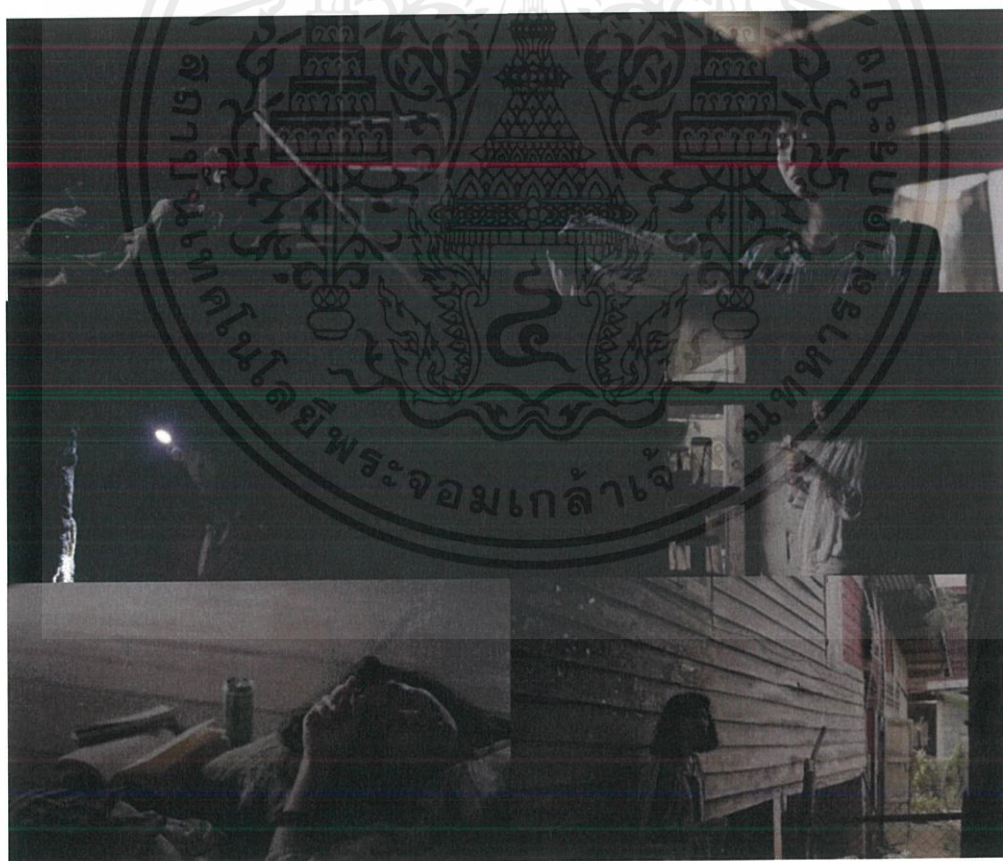
ภาพที่ 4.25 ขาตั้งกล้อง Miller DS-30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดองค์ประกอบภาพและพื้นที่ว่าง (Composition and Space)

ในเรื่องขององค์ประกอบภาพ ข้าพเจ้าเลือกใช้การถ่ายแบบปิดตัวละครเป็นหลักคือการถ่ายตัวละครจากด้านข้างและรับจากด้านหลังเป็นส่วนใหญ่ เพราะยังไม่ต้องการให้คนดูรับรู้ความรู้สึกของตัวละครตั้งแต่แรกเริ่ม แล้วจึงถ่ายแบบเปิดตัวในช่วงหลังของเรื่องเพราะตัวละครเริ่มจะเปิดรับและแสดงออกทางความรู้สึกมากขึ้น

เรื่องขนาดภาพและพื้นที่ว่างภายในจอภาพ ข้าพเจ้าต้องการให้คนดูกับตัวละครมีระยะห่างต่อกัน ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ขนาดภาพ MS และ MLS เป็นส่วนมากในช่วงครึ่งแรก และเลือกที่จะให้พื้นที่ด้านบนของภาพ (headroom) มีมากเป็นพิเศษเพื่อต้องการให้เห็นว่าพื้นที่ในเรื่องมักเต็มไปด้วยความว่างเปล่า และให้คนดูรู้สึกไม่ได้เข้าใกล้ตัวละครมากจนเกินไป

ภาพที่ 4.26 ภาพตัวอย่างการใช้พื้นที่ว่างด้านบน (Head Room) ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเคลื่อนกล้อง (Camera Movement)

การเคลื่อนกล้องนั้นส่วนใหญ่ช่างภาพต้องการให้ภาพออกมาเหมือนกับคนดูตามติดตัวละคร แต่ก็มีระยะห่างระหว่างกัน ในช่วงแรกต้องการให้อารมณ์ของเรื่องยังดูปกติอยู่ จึงใช้เป็นการตั้งกล้องนิ่ง (Static) เป็นส่วนใหญ่

ภาพที่ 4.27 ภาพจากฉากที่ใช้การตั้งกล้องนิ่ง (Static) ในภาพยนตร์

ในช่วงที่มีการเดินทางอย่างการนั่งรถเข้าสู่บึงกาฬ การนั่งรถไปยังแก่งและการที่น้ำรถเสีย จะใช้เป็นอุปกรณ์ติดรถ (Rig) โดยภาพที่ออกมาจะมีการสั่นไหวเล็กน้อยตามจังหวะการเคลื่อนที่ของรถที่วิ่งบนถนน

ภาพที่ 4.28 ภาพจากบนรถในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.29 ภาพการติดตั้งผ้าดำกันแสง

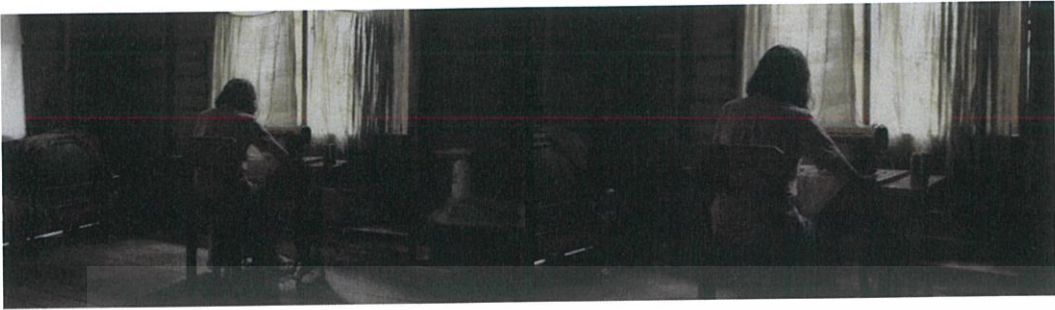
ภาพที่ 4.30 ภาพการติดตั้งผ้าดำกันแสง

ภาพที่ 4.31 ภาพการใช้งานผ้าดำกันแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการใช้ดอลลี (Dolly) ในช่วงที่ต้องการเน้นการกระทำของตัวละครเป็นพิเศษ

ภาพที่ 4.32 ภาพฉากการ Dolly ในภาพยนตร์

ในช่วงที่มีการเดินของเรื่องจะใช้เป็นเทคนิคถือกล้อง (handheld) เพราะในการเดินแต่ละครั้งของตัวละครคือการเกิดเหตุการณ์บางอย่างขึ้น อย่างเช่นกรรไกรบาด และการเดินเข้าป่า ซึ่งหมายความว่าตัวละครได้ลงมือกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ไม่ได้อยู่นิ่งรอความช่วยเหลือเหมือนที่ผ่านอีกแล้ว

ภาพที่ 4.33 ภาพฉากการเดินในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีการใช้เทคนิค Long take ในช่วงที่เริ่มเข้าป่าซึ่งเป็นการเปิดบทพูดของตัวละครเจ้าหน้าที่มีนเป็นครั้งแรกจึงอยากถ่ายทอดช่วงนี้ของหนังให้รู้สึกประหลาดกับปฏิกิริยาของตัวเจ้าหน้าที่ ที่ดูเป็นคนไม่น่าไว้วางใจตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้คุย แบบที่ใช้เวลาจริงในการพูดคุย

ภาพที่ 4.34 ภาพฉากที่ใช้เทคนิค Long Take

การจัดแสง (Lighting)

เนื่องจากสถานที่ที่ข้าพเจ้าใช้ถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้เลือกให้ทางแสงในแต่ละสถานที่สามารถจัดการได้สะดวก เพราะที่บ้านที่ข้าพเจ้าใช้ถ่าย กำลังไฟของบ้านไม่เพียงพอต่อการนำไฟต่อเนื่องที่ใช้ถ่ายภาพยนตร์เข้ามาใช้ แต่ด้วยการที่ข้าพเจ้าได้เลือกบ้านที่มีทางแสงจากหน้าต่างเพียงพอแล้ว จึงไม่เป็นปัญหา ข้าพเจ้าจึงเตรียมอุปกรณ์คัตและกรองแสง Reflect กลม, ฝ้าดำขนาด 3x3 เมตร, C-Stand และ LED ขนาดเล็ก ก็เพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.35 ภาพ Reflect กลม

ภาพที่ 4.36 ภาพผ้ดำขนาด 3x3 เมตร

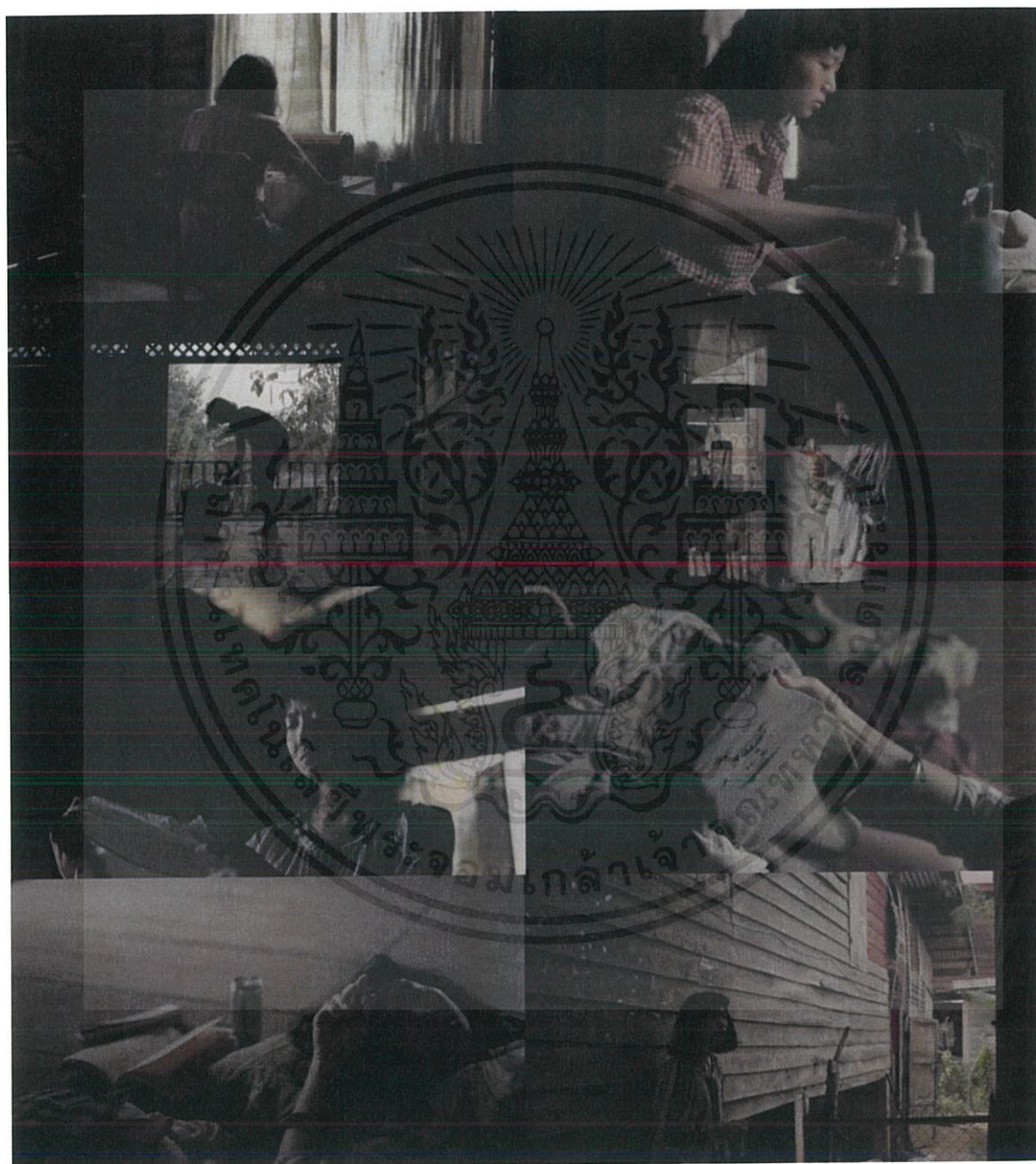
ภาพที่ 4.37 ภาพ C-Stand

ภาพที่ 4.38 ภาพ ไฟ LED ขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

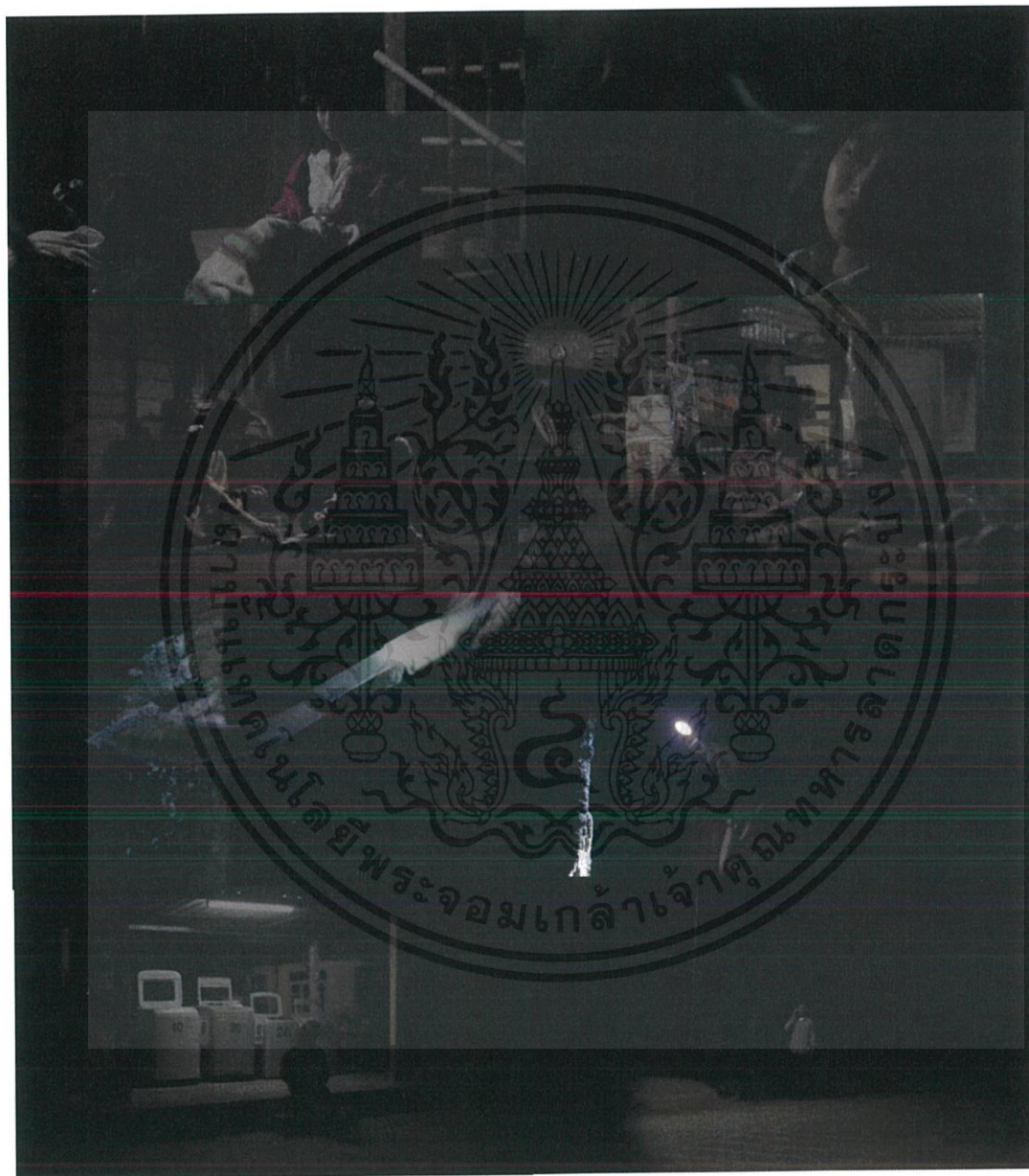
ฉากในบ้าน (Indoor) ข้าพเจ้าสามารถใช้แสงอาทิตย์จากทางหน้าต่างเป็นทางแสงหลัก (Main Light) ได้ เพราะว่าแสงอาทิตย์มีความแรงเพียงพอที่ข้าพเจ้าต้องการ และข้าพเจ้ายังสามารถจัดการกับแสงได้ด้วยการเปิดปิดหน้าต่างและประตูแต่ละบานได้ตามต้องการ มีการใช้ที่กรองแสง (diffusion) ตามแต่ละหน้าต่างที่เลือก และมีการคัดแสงส่วนเกินด้วยผ้าดำที่เตรียมไว้

ภาพที่ 4.39 ภาพฉากในบ้านจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

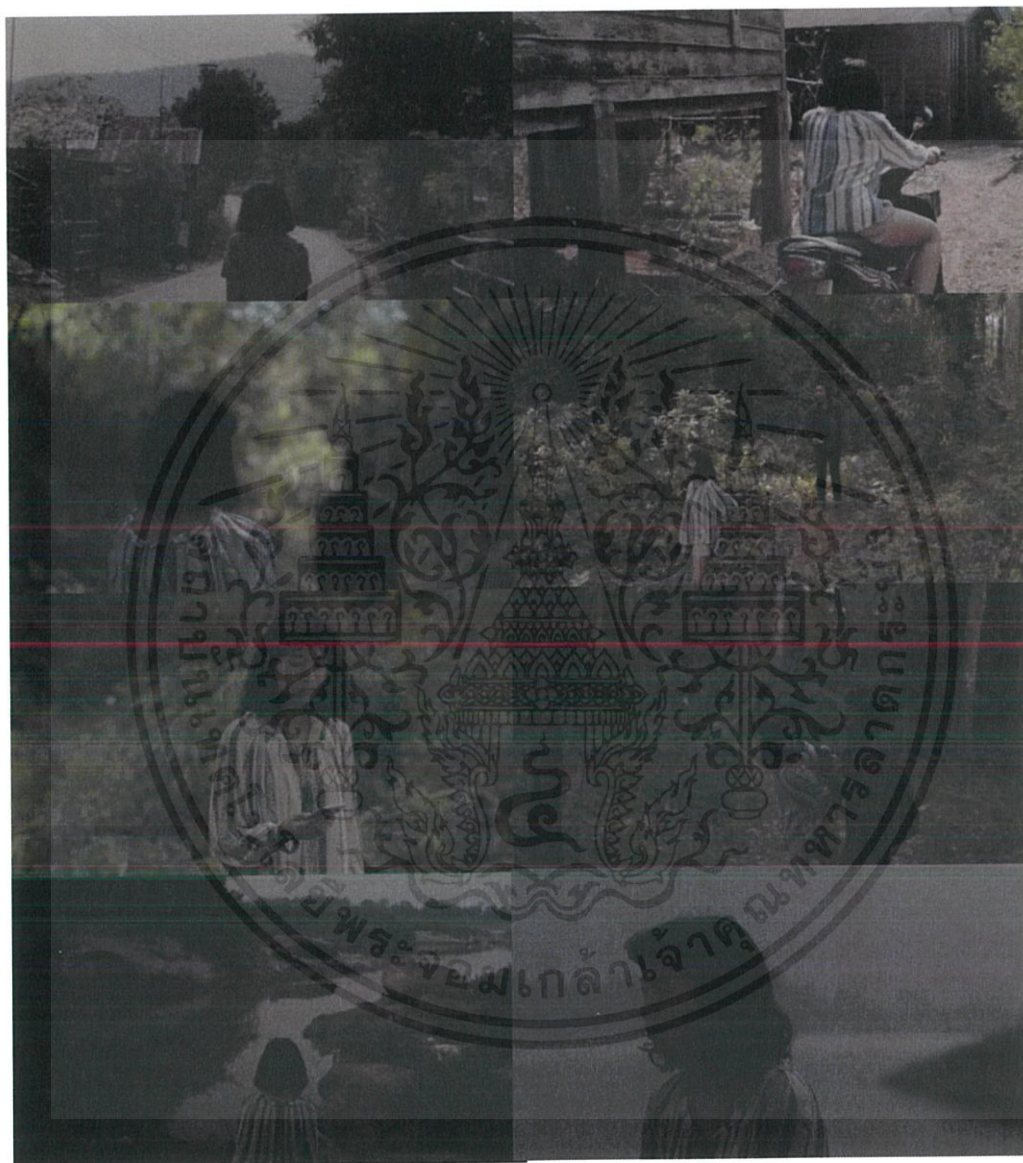
ในฉากกลางคืน ข้าพเจ้าต้องการให้สภาพแสงยังคงดูสมจริงที่สุด ทางแสงที่ข้าพเจ้าเลือกใช้จะเป็นแสงที่เกิดจากสิ่งของที่มีในฉากทั้งหมด เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ไฟหน้าหมวกตอนกรีดยาง โดยหากแหล่งแสงไหนเบาเกินไปข้าพเจ้าจะใช้ไฟ LED ที่เตรียมมาช่วยเพิ่มกำลังไฟเข้าไปเล็กน้อย

ภาพที่ 4.40 ภาพฉากกลางคืนในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในฉากกลางแจ้ง (Outdoor) ส่วนใหญ่คือฉากในป่า ถนน และแก่งอาซง ซึ่งต้องอาศัยแสงจากดวงอาทิตย์เป็นหลัก ข้าพเจ้าเลือกถ่ายตามช่วงเวลาให้เวลาในเรื่องใกล้เคียงกับเวลาที่ถ่าย แต่ส่วนใหญ่จะต้องรอถึงประมาณบ่ายสองโมงลงไปกำลังแสงและทิศทางของแสงถึงจะตรงตามที่ต้องการ

ภาพที่ 4.41 ภาพฉากกลางแจ้งในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ในส่วนของการควบคุมการผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production) ของภาพยนตร์เรื่อง “Ahong, on the other hand” ได้ทำการตัดหยาบ (Rough Cut) ตัดละเอียด (Final Cut) การแก้สี (Color Grading) และการผสมเสียง (Sound Mixing)

การตัดหยาบ (Rough Cut)

การตัดหยาบ คือการนำฟุตเทจมาเรียงต่อกันโดยที่ไม่ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของเสียง เทคนิคพิเศษและสีของภาพดูแค่ภาพรวมคร่าวๆ ให้เห็นว่าภาพยนตร์สามารถเล่าเรื่องได้หรือไม่อย่างไร จากโครงเรื่องของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นหนังเล่าเรื่อง (Narrative) ที่มีสถานที่ที่เป็นหลัก การลำดับภาพจึงให้ความสำคัญกับบรรยากาศในหนังที่จะเกิดขึ้นจากภาพและเสียงโดยการใช้พื้นที่ว่างในหนังให้มีพื้นที่ให้ผู้ชมได้ร่วมสัมผัสและค้นหาสิ่งที่หนังพยายามจะบอกไปด้วยตัวของผูชมเอง ดังนั้นการลำดับภาพทั้งหมดจะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดคือการไม่ชี้ให้ผู้ชมและมีปริศนาที่ทิ้งไว้ให้ผู้ชมได้ขบคิด

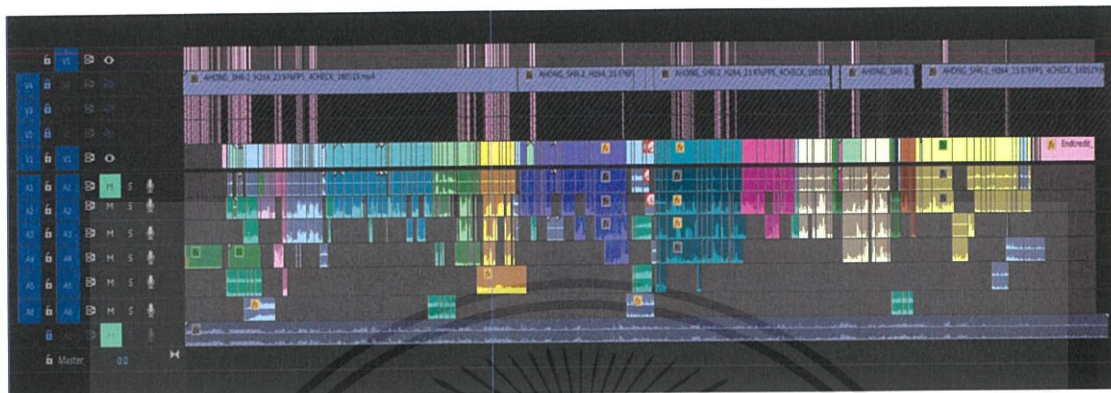

ภาพที่ 4.42 ภาพการตัดหยาบ (Rough Cut) ในโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC

การตัดแบบละเอียด (Fine Cut)

ในส่วนของการลำดับภาพแบบละเอียดในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เราให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องในการดู และการบอกเล่าถึงข้อมูลที่ขาดตกบกพร่อง นอกจากภาพแล้วเสียงก็เป็นส่วนที่สำคัญมากในการช่วยให้ข้อมูลหรือความรู้สึกถึงบรรยากาศในหนังเรื่องนั้นๆ รวมถึงการทำซับไตเติ้ล เพื่อไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อสาร เนื่องจากภาพยนตร์มีตัวละครที่ใช้บทสนทนาเป็นภาษา

อีสาน และภาษาลาว หลังจากนั้นจึงให้ผู้กำกับและคนอื่นๆ ร่วมดูและวิจารณ์ เพื่อฟังความคิดเห็นและขยายกรอบการเล่าเรื่องให้ทั้งตัวผู้กำกับและผู้ลำดับภาพเองด้วย

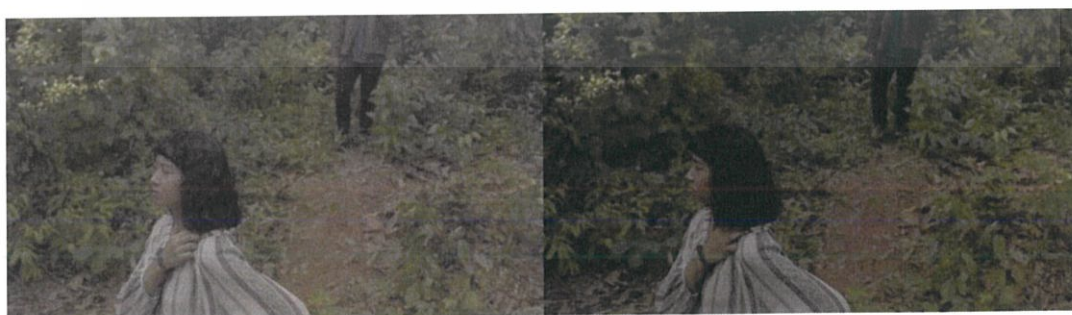

ภาพที่ 4.43 ภาพการตัดแบบละเอียด (Fine Cut) ในโปรแกรม Adobe Premiere Pro CC

การแก้สี (Color Grade)

การแก้สีในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ทำในโปรแกรม Davinci Resolve เนื่องจากตัวภาพยนตร์มีความต้องการในการสร้างสรรค์บรรยากาศของจังหวัดบึงกาฬที่เป็นสถานที่หลักในภาพยนตร์ ให้มีความอึมครึม ลึกลับ เหมือนมีเมฆปกคลุมอยู่ตลอดเวลา ทำให้ในเวลากลางวันและกลางคืนนั้นแทบจะไม่แตกต่างกัน นอกจากการสร้างบรรยากาศและความรู้สึกแล้วก็ยังเป็นเรื่องของความต่อเนื่องในภาพยนตร์ ที่มีสีและแสงเพื่อบอกเวลา แล้วยังสามารถสร้างความผิดปกติให้หนังได้อีกด้วย

อย่างเช่นสีที่เกิดขึ้นในฉากป่า เราใช้สีม่วงในการสอดแทรกเข้าไปในช่วง Midtone เพื่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปกติตามเนื้อเรื่องของหนัง

ภาพที่ 4.44 ภาพก่อนและหลังการแก้ไขสี (Color Grading)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.45 ภาพก่อนและหลังการแก้ไขสี (Color Grading)

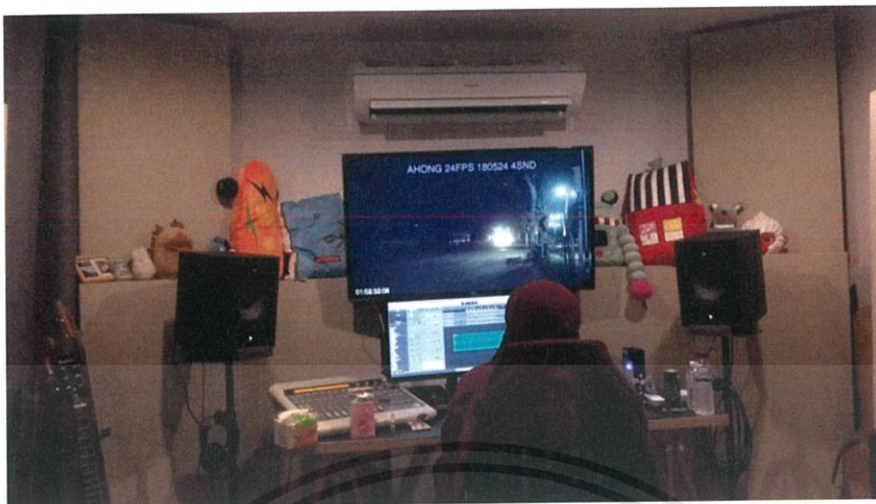
ภาพที่ 4.46 ภาพก่อนและหลังการแก้ไขสี (Color Grading)

การผสมเสียงและการออกแบบเสียง (Sound Mixing & Sound Score)

เนื่องในกรณีของภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ต้องเปลี่ยนแปลง Frame Rate จาก 23.976 FPS เป็น 24 FPS ในช่วงของการคอนฟอร์มทำให้การผสมเสียงต้องทำหลังจากที่คอนฟอร์มเป็น 24 FPS แล้ว โดยการ export ไฟล์สำหรับการผสมเสียง (OMF file or AAF file) เพื่อไปทำงานในโปรแกรม Protools และ LogicPro X

การผสมเสียงและการออกแบบเสียงในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับเสียงบรรยากาศของฉากหลังในภาพยนตร์ ให้มีความเป็นธรรมชาติสูง โดยการใช้เสียงลมสร้างความรู้สึก อ่างว้าง ไกล่ชิดกับธรรมชาติ พยายามไม่ใช่ดนตรีประกอบเพื่อขบขันอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.47 ภาพขั้นตอนการผสมเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการทำศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งต่างๆมากมายจากปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นต่างๆ ตลอดเวลาดังแต่เตรียมงาน ถ่ายทำ และหลังการถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงรวมทั้งหมดไว้บอกกล่าวในบทนี้

บทสรุปการทำงาน

จากวัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ เมื่อได้ผลิตรายการออกมาเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าได้พบว่าหลายสิ่งสำเร็จผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ และบางสิ่งที่ไม่เป็นไปอย่างคาดหวังดังนี้

ในแง่ของความบันเทิงในรูปแบบของภาพยนตร์แนวชีวิตนั้น ถือว่าทำออกมาได้ตามที่ข้าพเจ้าตั้งเป้าไว้ เพราะในการถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้เลือกสรรสิ่งที่ข้าพเจ้ามองว่าดีที่สุดที่จะใช้ในการถ่ายทอดในแง่ของการกำกับภาพแล้ว ข้าพเจ้าได้ตัดทอนสิ่งที่คิดว่าไม่จำเป็นออกมากที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นเมื่อตัวภาพยนตร์สั้นเสร็จสิ้นออกมาแล้ว ข้าพเจ้าก็พอใจในการทำงานของตัวข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก

ในด้านแนวคิดที่อยากให้คนดูได้กลับไปขบคิดนั้น ข้าพเจ้ามองว่าตัวภาพยนตร์สั้นเองได้เปิดโอกาสทางความคิดให้ผู้ชมสามารถตีความได้หลายแง่มุมตามแต่ประสบการณ์ของผู้ชมเอง ข้าพเจ้าสรุปว่าในจุดนี้อาจจะมีทั้งคนที่ตีความได้อย่างลึกซึ้งหรือคนที่คนที่ไม่ได้ตีความเลยก็ได้ เพราะข้าพเจ้าไม่ได้มุ่งหวังบังคับให้ผู้ชมต้องทำ

ในด้านงานกำกับภาพที่ข้าพเจ้าต้องการที่จะใช้แสงธรรมชาติในการถ่ายทำนั้น ผลที่ออกมา นั้นเป็นที่พึงพอใจของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เพราะการเลือกสถานที่ถ่ายทำนั้นได้เลือกจากแนวคิดนี้จนสามารถควบคุมทางแสงได้ตามที่ข้าพเจ้าคาดหวัง ส่วนฉากที่เป็นกลางแจ้ง ข้าพเจ้าได้เลือกถ่ายในเวลาที่มีปริมาณแสงเป็นอย่างดีที่ต้องการและผลลัพธ์ก็ออกมาได้เป็นที่น่าพึงพอใจ ภาพรวมของงานกำกับภาพของข้าพเจ้านั้นจึงเป็นไปตามที่หวัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เกิดขึ้นจากข้าพเจ้าและเพื่อนอีกสองคน การทำงานในครั้งนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะทำหน้าที่กำกับภาพโดยกระบวนการทำงานในครั้งนี้ ทั้ง 3 คนได้ร่วมกันคิดและทำงานตั้งแต่ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ และหลังการถ่ายทำ รวมระยะเวลาเกือบ 1 ปี

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้กระบวนการทำงานระยะยาว ว่าในการกำกับภาพนั้น ต้องเข้าใจอะไรบ้าง ทั้งการเล่าเรื่อง การถ่ายทอดผ่านการกำกับภาพให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับการกำกับ มีหลายสิ่งที่ทำลงไปแล้วเมื่อกลับมาทบทวนแล้ว พบทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้กับตัวข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก

ข้อดี เนื่องจากการถ่ายทำครั้งนี้ยังถือว่าเป็นงานระดับนักศึกษา การทำงานจึงไม่ได้กดดันข้าพเจ้ามาก มีโอกาสให้ข้าพเจ้ากล้าที่จะทดลองเทคนิคต่างๆ อย่างอิสระ และมันสามารถทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจวิธีการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ และสามารถนำไปใช้พัฒนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดี รวมถึงการคิดงานและการออกแบบงานในครั้งนี้ ถือว่าเป็นงานที่ไม่มีกรอบคิดมาปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า ทำให้งานที่ออกมาข้าพเจ้าพอใจที่จะนำเสนอออกไปเพราะมันเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ คิดกันมาอย่างดีที่สุดแล้ว

ข้อเสีย บางครั้งสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่ารู้ดีแล้ว มันอาจจะไม่ได้ดีเสมอไป หลายครั้งที่ได้รับการแนะนำจากผู้อื่นลองคิดตามและลงมือทำดูกลับพบว่าวิธีอื่นที่สามารถนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีกว่าที่เราทำได้เหมือนกัน ดังนั้นการที่เราเป็นคนที่ยอมรับฟังผู้อื่น และยอมเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อให้ได้สิ่งที่ดีขึ้นกว่าเดิม ย่อมเกิดผลดีกับงานอย่างแน่นอน ซึ่งในการทำงานครั้งนี้ได้เกิดกระบวนการเรียนรู้หลายครั้งมากๆ ทุกครั้งที่ยอมรับและเปลี่ยนแปลงมักเกิดสิ่งที่ดีขึ้นเสมอ

การตัดสินใจเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะในกองถ่าย การตัดสินใจของคนหนึ่งคน มีผลกับคนอื่นหลายสิบคน หลายครั้งในการทำงาน หากเรารู้ว่าเรากำลังทำเพื่ออะไร เราจะใช้เวลาในการตัดสินใจไม่นานเลย เพราะเรามีความเข้าใจเป็นอย่างดีในสิ่งนั้น แต่ถ้าหากในเรื่องไหนที่เราไม่ความมั่นใจ มีความลังเล ก็มักจะทำให้เรานั้นไม่กล้าที่จะตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงานขั้นต่อไปที่กำลังรอการตัดสินใจขอเราอยู่

ดังนั้น หากเรารู้ตัวเองว่า เราไม่เข้าใจเรื่องไหนเราควรจะทำ ความเข้าใจกับมันให้เร็วที่สุด เพราะว่าการตัดสินใจจะเกิดขึ้นตลอดเวลาที่เกิดปัญหา เพราะฉะนั้นการตัดสินใจต้องรวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้การทำงานของทุกคนดำเนินต่อไปได้ตามแผนที่เตรียมเอาไว้

บรรณานุกรม

Oknation. ตำนานแก่งอาฮง [ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/okj/2011/11/14/entry-2>

oic. แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ [ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER11/DRAWER016/GENERAL/DATA0000/0000026>

prachatai. ย้อนคิดว่าด้วยชีวิตทางการเมืองของชาวบ้าน [ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2014/01/51292>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : Ahong, on the other hand
 กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล
 ถ่ายภาพ : ปุณย์พัฒน์ ภู่อระกุล
 ตัดต่อ : ณัฐพล เนตรณรงค์

บทบาท : เพ็ญ			
ชื่อ : ปุณยานุช อังประเสริฐ (จูน)			
เกิดวันที่ : 27 ธันวาคม 2537			
เบอร์โทรศัพท์ : 098-2803165			
เพศ : หญิง	อายุ : 23		
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -		
Facebook : Junepunyanuch	Line ID : June1627		
E-mail : junnie.nine@hotmail.com			
การศึกษา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขานิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง			
น้ำหนัก : 45	ส่วนสูง : 164		
เสื้อผ้า			
เสื้อ : S - M	กางเกง : S - M	เอว : 24	
รองเท้า : 39			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : Ahong, on the other hand
 กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล
 ถ่ายภาพ : ปุญพัฒน์ ภูตระกูล
 ตัดต่อ : ณัฐพล เนตรณรงค์

บทบาท : มิน			
ชื่อ : ธีรวัฒน์ สุจริตวัฒน์ศักดิ์ (อาร์ต)			
เกิดวันที่ : 13 มิถุนายน 2526			
เบอร์โทรศัพท์ : 083-331-5814			
เพศ : หญิง	อายุ : 34		
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -		
Facebook : Teerawat Sujaritwatanasak	Line ID : ArTderr		
E-mail : TeerawatSujaritwatanasak@gmail.com			
การศึกษา : คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ			
น้ำหนัก : 65	ส่วนสูง : 171		
เสื้อผ้า			
เสื้อ : M	กางเกง : M	เอว : 32	
รองเท้า : 42			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

ภาพยนตร์เรื่อง : Ahong, on the other hand
 กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล
 ถ่ายภาพ : ปุญพัฒน์ ภูตระกูล
 ตัดต่อ : ณิชพล เนตรณรงค์

บทบาท : เซษู๋			
ชื่อ : ธนากร เอ็มประโคน (ชาย)			
เกิดวันที่ : 24 สิงหาคม 2510			
เบอร์โทรศัพท์ : 009-90743148			
เพศ : ชาย	อายุ : 50		
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -		
Facebook : Thankorn Emprakon	Line ID : 00990743148		
E-mail : -			
การศึกษา : -			
น้ำหนัก : 70	ส่วนสูง : 175		
เสื้อผ้า			
เสื้อ : M	กางเกง : M	เวย : 30	
รองเท้า : 41			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำ (Breakdown Sheet)

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 1”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand	วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2561
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล	
Scene : 2.1 , 3.1 , 10	ภายนอก/ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 8:00 น. - 22.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : เพ็ญกลับมาอยู่ที่บ้านแม่หลังเก่าและระหว่างที่น้ำเซษฐ์กำลังกลับบ้านก็ประสบ เหตุการณ์รถเสียระหว่างทาง	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ปุณยานุช อั้งประเสริฐ ธนากร เอ็มประโคน	098-2803165 009-90743148	เสื้อผ้าและเสื่อน้ำเซษฐ์ที่ขาด , รถกระบะ เข็มเย็บผ้า , กรรไกรเสื่อน้ำเซษฐ์ที่ขาด, กระบอกปืน	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		ภัทรภร ศรีถาวร	1. เสื้อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เซิร์ตน้ำตาล เสื้อโปโล กางเกงกากี
		กล้อง	
		Sony A7S II	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
Zoom REC (นัด)	บ้านขามเปี้ย, ชลประทาน, ถนนหมู่บ้านบุงกล้า		
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 2”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand	วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2561
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล	
Scene : 2.3, 3.2, 6, 7, 12.1, 12.2	<u>ภายนอก/ภายใน</u>
	<u>กลางวัน/กลางคืน</u> เวลา 8:00 น. - 22.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : เพ็ญทานข้าวกับน้ำหลังจากกลับบ้าน และแอบส่งสัยชายข้างบ้านที่อาศัยอยู่ติดกันจึงถามน้ำเชษฐ์ตอนที่ทั้งคู่กรีดยาง	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก
ปุณยานุช อั้งประเสริฐ ธีรวัฒน์ สุจริตวัฒน์ศักดิ์ ธนากร เอ็มประโคน	098-2803165 083-331-5814 009-90743148	มาม่า, เสื้อผ้าที่มีรอยขาดวิน, รถจักรยานยนต์, รถกระบะ, บุหรี่, อาหาร, หนังสือ, โทรศัพท์มือถือ, มีดกรีดยาง, หมวกกรีดยาง
		ผม/หน้า
		เครื่องแต่งกาย
		ภัทรกร ศรีถาวร
		1. เสื้อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เสื้อหนาวสีแดงกางเกงยีนส์ 2. เซิร์ตขาวเสื้อสีเขียว กางเกงกาเกี
		กล้อง
		Sony A7S II , Sony FS700
		Special Equipment
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly
		เสียง/ดนตรี
		สถานที่
		Zoom REC (นัด)
		บ้านขามเปี้ย, ชลประทาน, ถนนบึงเกล้า, ร้านขายของชำ
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 3”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand	วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2561
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล	
Scene : 2.2, 4, 5, 7, 12.1	ภายนอก/ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 9.00 น. - 21.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : ระหว่างที่เพ็ญรอน้ำเซซุ้ที่บ้าน เธอเปลือยทำกรรไกรบาดมือ จนต้องให้แม่ค้าร้านขายของชำทำแผลให้ เพ็ญจึงใช้โอกาสนี้ในการถามทางไปแก่งอาง	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
บุญยานุช อั้งประเสริฐ ธนากร เอ็มประโคน	098-2803165 084-9346567	เสื่อน้ำเซซุ้ที่ขาด, ผ้าพันแผล, รถมอเตอร์ไซด์ เข็มเย็บผ้า, กรรไกรเสื่อน้ำเซซุ้ที่ขาด, กระบอกปืน	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		ภัทรกร ศรีถาวร	1. เสื้อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เสื้อหนาวสีแดงกางเกงยีนส์ 3. เซิร์ตขาวเสื่อสีเขียว กางเกงกาเกี
		กล้อง	
		Sony A7S II , Sony FS700	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom REC (นัด)	บ้านขามเปี้ย, ชลประทาน, ถนนนุ่งกล้า, ร้านขายของชำ
ตัวประกอบ : เพ็ญศรี สุทธิรัตน์	ตัวแสดงแทน : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2561

ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล

Scene : 13.1, 13.2

ภายนอก/ภายในกลางวัน/กลางคืน เวลา 8:00 น. - 22.00 น.

เหตุการณ์โดยย่อ : เพ็ญพลอททำปิ่นลั่นไปโดนเจ้าหน้าที่ เธอวิ่งหนีออกมาจนไปเจอแก๊งในที่สุด แต่กลับไม่เจอศพแม่อย่างที่คาดไว้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 4”

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ปุณยานุช อั้งประเสริฐ ธนากร เอ็มประโคน	098-2803165 084-9346567	กระบอกปืน, รูปถ่ายแม่เพ็ญ, โทรศัพท์มือถือ, รถกระบะ	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		ภัทรภร ศรีถาวร	1. เสื้อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เซิร์ตน้ำตาล เสื้อโปโล กางเกงกาเกี
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony A7S II	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom REC (นัด)	สวนยางพารา, แก่งสะดอก
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET “คิวที่ 5”

ชื่อเรื่อง : Ahong, on the other hand	วันที่ 5 มีนาคม 2561
ผู้กำกับ : สุภาณี ลิ้มโรจน์นุกุล	
Scene : 9, 11	ภายนอก/ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 8:00 น. - 18.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : เพ็ญเดินทางไปกับเจ้าหน้าที่มินเพื่อไปที่แก่งอาฮงโดยไม่ได้บอกน้ำเซซุ้	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
ปุณยานุช อั้งประเสริฐ ธีรวัฒน์ สุจรีวัฒนศักดิ์	098-2803165	เสื่อน้ำเซซุ้ที่ขาด , รถมอเตอร์ไซด์	
	084-9346567	เข็มเย็บผ้า , กรรไกรเสื่อน้ำเซซุ้ที่ขาด , กระบอกปืน	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		ภทรรร ศรีถาวร	1. เสื่อสีขาวกางเกงยีนส์ 2. เซิร์ตน้ำตาล เสื่อโปโล กางเกงกากี
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony A7S II	
		Special Equipment	
		ชุด Rig (hand held), ราง Dolly	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom REC (นัด)	บ้านขามเปี้ย, ชลประทาน, ถนนหมู่บ้านบุงกล้า
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถกระบะและรถ CRV			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นายบุญญพัฒน์ ภูตระกูล
 ที่อยู่ 130/84 LPN บดินทรเดชาคอนโด อาคาร E ชั้น4 ซ. รามคำแหง43/1 แขวง
 พลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310
 E-mail : punyaplus@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2544-2550 ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุตมศึกษา เขตวังหลาง กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2550-2556 ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนอนุตมศึกษา เขตวังหลาง กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ.2557-2560 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ.2560 รางวัลเทคนิคถ่ายภาพยอดเยี่ยม โครงการประกวดภาพยนตร์โฆษณา คปก.
 ทีม “ตู้จิวบายจิวจิว”
 พ.ศ.2560 รางวัลชมเชย โครงการประกวดภาพยนตร์สั้นหัวข้อ “นิยามความสุข”
 ธนพรคลินิก เรื่อง “Last Shot in the Lost Frame”
 พ.ศ.2560 รางวัลรองชนะเลิศการประกวดภาพยนตร์โฆษณาเพื่อสังคมถ้วย
 พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ True Young Producer ครั้งที่
 12 เรื่อง “Treegether”